Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 390
Marți 21 ianuarie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Să intensificăm pregătirile pentru muncile de primăvară

O NOUĂ CERERE

In comuna Topoloveni, regiunea Pitești, s-a constituit de curînd o nouă întovărășire agricolă. In fotografie: îl vedem pe președintele noii întovărășiri, Radu Vasile, primind cererea de înscriere a țăranului muncitor Popescu Visarion.

In plină pregătire a utilajului

Mecanizatorii celor 24 stațiuni de mașini și tractoare din regiunea Timișoara lucrează intens în aceste zile pentru pregătirea utilajului necesar campaniei agricole de primăvară. Pînă acum, S.M.T.-urile și-au realizat peste 40 la sută din planul de reparații la tractoare și pluguri pentru tractor și mai mult de jumătate la semănători; de asemenea ele au reparat numeroase discuri și alte mașini și unelte agricole.

Multe S.M.T.-uri din regiune își rezolvă unele din greutăți, care se ivesc în munca de reparații, cu posibilități proprii. In atelierele S.M.T.-ului Lugoj se fabrică unele piese mărunte și se recondiționează peste 30 de repere. Mecanizatorii de la S.M.T. Freidorf sînt ajutați cu materiale feroase de colectivul întreprinderii „Electromotor" din Timișoara.

Paralel cu reparațiile a început încheierea contractelor de lucrări cu unitățile care urmează să fie deservite de S.M.T.

Anul acesta centrele mecanice trebuie să obțină rezultate și mai bune

Zilele trecute la Ministerul Agriculturii și Silviculturii a avut loc o ședință cu directorii centrelor mecanice în care s-a analizat activitatea acestor unități pe anul 1957 în direcția îndeplinirii planului de producție. De asemenea s-a discutat și situația reparării tractoarelor, motoarelor și restului de utilaj necesar pentru campaniile agricole din anul acesta.

Din ședință a reieșit că planul de producție pe anul 1957 a fost îndeplinit în procent de 106,3 la sută la reparatii, 121,1 la sută la capitolul recondiționării, 114,1 la sută la reparații capitale, 118,8 la sută la fabricarea pieselor de schimb etc. Cît privește mersul reparațiilor în campania actuală, pînă acum n-au fost obținute rezultatele așteptate. Astfel, au fost reparate numai 34,26 la sută din numărul motoarelor existente și 34,95 la sută din numărul tractoarelor. Fruntașe în acțiunea de reparații sînt centrele mecanice Ovidiu (57,9 la sută), Tecuci (51,58 la sută) etc. Multe centre mecanice au executat însă reparații într-un volum prea mic față de posibilități. Acestea sînt: Codlea (3,14 la sută), Drăgănești (5,15 la sută), Sibiu (13,9 la sută), Craiova (16,84 la sută), Iași (15,67 la sută).

Față de această situație, se impune din partea acestor unități, cît și din partea Trustului Centrelor Mecanice să impulsioneze grăbirea lucrărilor. Aceasta însă nu trebuie făcută în dauna calității reparațiilor așa cum s-a întîmplat în multe cazuri în anul trecut.

B. GHEORGHE

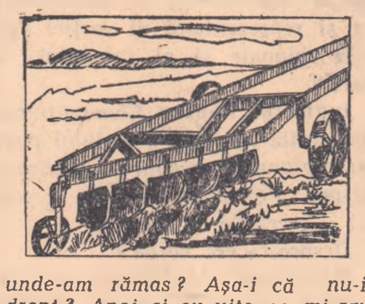
Pe următorii 3 ani

Paralel cu livrarea cantităților de cereale contractate anul trecut, gospodăriile colective din regiunea Constanța continuă să încheie cu statul contracte de vînzare de cereale pe mai mulți ani. Gospodăria colectivă din comuna Pecineaga, raionul Negru Vodă, de pildă, a contractat pe următorii 3 ani cantitatea de 750 tone grîu, 750 tone porumb și 180 tone floarea soarelui, iar gospodăria colectivă din comuna Sudiți, raionul Fetești, 1.500 tone grîu, 1.050 tone porumb și 90 tone floarea soarelui.

Jalba unui plug

Sînt un biet plug de tractor părăsit, plouat, nins, prins de rugină, cu o roată demontată și aruncată în arătură. Dacă m-am apucat să scriu aceste cîteva rînduri, o fac numai și numai în dorința de a mă vedea adăpostit într-un șopron sau remiză, reparat și uns. Da' uite că am început să mă jeluiesc, fără a vă arăta mai întîi al cui sînt și unde mă aflu. Așa că, ascultați. Pînă mai acum o lună și ceva, mă mîndream împreună cu alți trei frați de-ai mei, că tractoriștii de la S.M.T. Rupea au gătat de ogorît pe tarlalele colectivei din comuna Criț, regiunea Stalin, și apoi ne-au pus la adăpost. Așteptam de acum ca după un an de treabă, să fim trimise în atelierele S.M.T.-ului pentru revizuit și reparat. La o vreme, tractoristului Ion Balint, care lucrase cu mine, îi căşună că mai are ceva de arat... Și cu acest gînd, mă scoase într-o bună zi din șopron, mă agăță de K.D. și hai la cîmp. Eu ce era să fac? Nici n-am crîcnit. M-am supus muteşte. Și într-o singură zi am și desțelenit vreo două hectare de fîneață. Seara, am căzut mort de... oboseală.

Insă vedeți că „mort" am rămas pînă în ziua de azi, pe acea arătură. Cine trece pe lîngă mine îmi plînge de milă. Că în prezent mă aflu doar în paza ciorilor care se mai îndură să croncănească cîte odată pe spinarea mea ruginită. Acum, spuneți și dumneavoastră: e drept ca eu să ruginesc afară sub ploi și ninsori, iar tovarășii de la S.M.T. Rupea (inclusiv tractoristul Ion Balint) nici să nu se sinchisească

unde-am rămas? Așa-i că nu-i drept? Apoi și eu uite ce mi-am pus în gînd: colo, la primăvară, cînd le-o fi lumea mai dragă și-or vrea să mă ia la arat, am să fac pe prostu' și n-am să... merg. Și pe bună dreptate de altfel: cum voi putea merge dacă am să fiu tot stricat?

Plugul de tractor rămas lîngă comuna Criț la 10 m. de șosea
pentru conformitate
GH BACIULEA

Pentru reducerea prețului de cost la produsele animale

Cîteva observații pe marginea activității gospodăriilor agricole de stat din regiunea Craiova

Gospodăriile agricole de stat au înregistrat în ultimii ani progrese importante pe linia sporirii producției animale, reușind să livreze statului cantități tot mai mari de lapte, carne și alte produse, necesare aprovizionării populației și industriei noastre alimentare în plină dezvoltare. Acest lucru a fost posibil datorită îmbunătățirii continue a bazei furajere, folosirii unor metode înaintate în hrănirea și îngrijirea animalelor, asigurării adăposturilor necesare etc. Rezultatele obținute dovedesc că în gospodăriile agricole de stat s-au creat condiții noi, care fac posibilă realizarea sarcinilor ce le revin acestor unități în anii celui de-al doilea plan cincinal. Trebuie numai ca aceste rezultate să fie consolidate și lărgite, astfel încît în anul 1960 producția la fiecare hectar agricol să ajungă, în afara producției de cereale, la 300 litri lapte de vacă, 200 kg carne, 3 kg. lînă și 100 ouă. Hotărîrile Congresului al II-lea al partidului și ale Plenarei din decembrie 1956 prevăd însă nu numai sporirea producției la indicii arătați, ci, paralel cu aceasta, transformarea gospodăriilor agricole de stat în unități rentabile. Or, aceasta nu se poate face atît timp cît unele gospodării realizează încă o parte din produsele animale la prețuri de cost foarte ridicate. In asemenea situație este și firesc ca aceste unități să nu poată activa pe baze rentabile și, în consecință, să aducă mari pagube statului.

Articolul de față își propune să analizeze pe scurt activitatea gospodăriilor agricole de stat din regiunea Craiova în ceea ce privește costul sporului în greutate la tineretul taurin și porcin. In anul 1957 (fără luna decembrie) kilogramul de spor în greutate la tineretul taurin de 0-6 luni a costat 25,40 lei la gospodăria Breasta, 22,30 lei la cea din Tg. Jiu etc. In proporție de aproape sută la sută față de plan au fost depășite prețurile de cost la unele categorii de tineret în gospodăriile Breasta, Robănești și altele.

In cadrul trustului Gostat din Craiova sînt și unități care au obținut realizări frumoase în ceea ce privește reducerea prețului de cost. Pot fi citate ca exemple gospodăriile Recea, Rogova și altele, care au realizat prețuri de cost între 5-10 lei per kg la toate categoriile de tineret taurin și porcin. Datorită succeselor acestor unități, situația de ansamblu pe trust a putut fi oarecum echilibrată la tineretul porcin. Prețurile au rămas însă destul de mari în sectorul tineretului taurin.

ANCHETA NOASTRĂ

Cauzele care au determinat scumpirea produselor animale realizate în unele gospodării agricole de stat din regiunea Craiova sînt multiple. Mai întîi, nerealizarea producției. Se poate afirma că majoritatea unităților care au realizat prețuri de cost mari la categoriile de animale arătate nu și-au îndeplinit sarcinile de producție planificate. De pildă, la tineretul taurin de 0-6 luni gospodăria Tg. Jiu a realizat 2.688 kg în loc de 8.021 kg la un efectiv mediu de 59 capete; la tineretul porcin de 2-4 luni la Gîrla Mare s-au obținut 3.627 kg față de 9.126 kg planificate la un efectiv mediu de 112 capete. Nerealizarea producției planificate nu ar fi grevat însă atît de mult asupra prețului de cost, dacă cheltuielile n-ar fi fost peste măsură de mult depășite. In gospodăria din Afumați, bunăoară, la tineretul taurin de 0-6 luni, deși s-au realizat numai 16.319 kg la un efectiv mediu de 98 capete în loc de 26.048 kg, s-au cheltuit 324.669 lei față de 200.378 lei cît fuseseră planificați pentru cantitatea de 26.048 kg. In aceeași situație se află și gospodăria Sopîrlița la tineretul porcin de 2-4 luni.

Din cele spuse pînă acum reiese limpede de ce unele gospodării agricole de stat din regiunea Craiova au realizat o serie de produse animale la un preț de cost ridicat. Se pune însă întrebarea: ce factori au determinat atît obținerea unor producții slabe, cît și depășirea cheltuielilor? Răspunsul este foarte simplu: lipsa unei baze furajere proprii și a adăposturilor corespunzătoare. Pentru a ilustra această afirmație să luăm exemplul gospodăriei din Romanești. Această unitate își asigură aproape întreaga cantitate de fînuri, respectiv 350-400 tone, din alte regiuni. Numai din Cluj, de pildă, gospodăria a trebuit să transporte anul trecut peste 150 de tone. Acest fîn, care costă 0,30 lei kg la locul de cumpărare, datorită transporturilor multiple ajunge în gospodărie la prețul de 0,80 — 0,90 lei. Din întreaga cantitate stivuită în afara grajdurilor o mare parte se mai pierde prin mucegăire, risipă etc., ceea ce încarcă prețul de cost. Să presupunem că valoarea acestor pierderi nu este mai mare de 0,10 lei per kg. Rezultă deci că valoarea unui kg de fîn consumat este de un leu. Un calcul sumar făcut după rațiile de fîn date în gospodăria de stat Romanești ne arată că din această cauză prețul de cost al furajelor consumate de un animal se încarcă zilnic cu 7 lei la o vacă, 1,40 lei la un vițel de 0-6 luni, 2,80 lei pe cap de tineret de 6-12 luni și de 1-2 ani și 3,50 lei la unul de 2-3 ani.

Insuficiența bazei furajere este o stare inadmisibilă pentru gospodăriile agricole de stat din regiunea Craiova, care, fiind una din principalele regiuni agricole ale țării, oferă condiții foarte bune pentru cultivarea plantelor furajere. Gospodăriile agricole de stat însă, în loc să-și asigure furajele necesare printr-un plan de cultură corelat cu sarcinile din sectorul zootehnic, au mers pe linia celei mai ușoare rezolvări a acestei probleme: să aducă furaje din altă parte. Așa se face că pînă în anul 1957 majoritatea unităților transportau chiar o parte din porumb din alte regiuni. Abia în anul 1957, gospodăriile au reușit să-și asigure necesarul putînd

GH. LEU

(Continuare în pag. a 4-a)

Cei harnici țin fruntea sus

Insemnări pe marginea adunării generale pentru darea de seamă pe anul 1957 la gospodăria agricolă colectivă din Daneș

Președintele era un om energic. Inalt, bine legat, tînăr. Parcă prea tînăr pentru a fi președinte, am gîndit eu.

Prima mea întîlnire cu el n-a fost prea plăcută. Președintele m-a măsurat din creștet pînă în tălpi.

— Zici că ești de la ziar? Parcă nu-mi vine a crede! De cînd s-a născut colectiva noastră — și are, slavă domnului, vreo cinci anișori buni — nu ne-a călcat prin bătătură picior de ziarist. Parcă-i un făcut: cum vine cîte unul prin părțile Sighișoarei se oprește la Laslea. Laslea în sus, Laslea în jos. Doar despre ea scriu ziarele. Sau despre colectivele din Hălchiu, Hărman ori Codlea. Parcă altele care merg bine n-ar mai exista în regiunea noastră. Dar de ce să vorbesc eu?... Ai să auzi glasul adunării...

Și am intrat în sală. Incepea adunarea generală a colectiviștilor pentru darea de seamă pe anul ce trecuse și pentru discutarea unui însemnat număr de noi cereri de intrare în gospodăria colectivă.

Tinerețe fără bătrînețe

Tovarășul Traian Telicea, președintele, citea cu glas rar, apăsat, darea de seamă. Mi se perindă prin față cifre, fapte. Desluşeam în ele semnul unor mari biruințe. Venitul total al gospodăriei crescuse în 1957 cu 135 la sută față de anul precedent. Principalele izvoare ale veniturilor au fost culturile cerealiere, plantele tehnice, ramurile anexe. Numai echipa de transport, din cărăușia făcută cu atelajele gospodăriei pentru diferite întreprinderi de stat, realizase frumosul cîștig de 260.000 lei. Joagărul de tăiat scînduri le-a adus un venit asemănător. Plantele tehnice, îndeosebi chimionul și cicoarea, însemnau pentru ei aur. Iată dar cîteva din izvoarele veniturilor. Izvoare cu apă vie, veșnic nesecate, tinerețe fără bătrînețe.

Oamenii ascultau cu atenție. Nu lipsea de la această adunare niciun colectivist, nici chiar bătrînii ce nu mai ies la muncă.

Mă așezasem înadins tocmai prin fundul sălii, pierdut prin mulțime. Lîngă mine, pe bancă, o femeie nici tînără nici bătrînă. Mototolea în mînă o basma. Și parcă tremura toată. Năduşise, deși în sală nu era prea cald. Cînd s-a terminat de citit darea de seamă, am întrebat-o încet:

— De ce ești necăjită. Te-au criticat?

— Ce să-mi fac?

— Adică te-au pomenit și pe dumneata în darea de seamă de te frămînți atîta?

— Bine era să mă fi pomenit. Ar fi însemnat că-s colectivistă. Pe cînd eu abia acum vreau să intru. Ai auzit: 51 lei la zi-muncă au cîștigat colectiviștii din Daneș. Eu, cu trei brațe de muncă, aș scoate va să zică 150 lei pe zi. E puțin lucru, ce zici? Dumneata cîștigi împreună cu familia 150 lei pe zi?

Mi-a povestit apoi văduva Juga Paraschiva că-i era teamă că n-or s-o primească. Totul se trăgea de la o blestemată de gloabă pe care o dăruise încă din toamna lui 1956 fetei celei mari, măritată în satul vecin Seleuș. Calul murise, fie-i țărîna ușoară! Dăduse certificatul de deces al animalului. Și-acum cînd depusese cererea unii ziceau s-aducă și calul în colectivă, că istoria cu moartea gloabei e un basm...

Am încercat s-o liniștesc. S-o asigur că adunarea generală va judeca cazul ei cum se cuvine, mai drept decît cel mai înțelept judecător. Zadarnic.

S-o lăsăm să se frămînte și să ne întoarcem la desfășurarea adunării. Să nu pierdem partea cea mai însemnată. Incep discuțiile.

Cei mulți sînt aspri, dar drepți

Colectiviștii iau cuvîntul pe rînd, în număr mare. Unii vorbesc repezit, alții rar, cîțiva răstit. In glasul tuturor însă răsună aceeași dorință: prosperarea gospodăriei ce le-a devenit mai dragă ca ochii din cap. Vorbitorii pomenesc despre multe lucruri bune. Vechiul consiliu de conducere a făcut, în general, cu cinste față sarcinilor. Tov. Bolonduț Cornel, instructor raional de partid, a sprijinit permanent gospodăria. Comuniști ca Suciu Simion, Both Ioan și Cristea Ioan au fost în fruntea celor ce au muncit cu drag pentru colectiv.

Dar nu-i pădure fără uscături!

— De ce n-au venit la lucru alde Călan Ieronim și Medrea? a întrebat Gheza Ioan. Cei vizați țin privirile în pămînt. Fruntașii...? Ei își privesc tovarășii drept în ochi. N-au de ce să le fie rușine.

Lăcătuș Caterina vorbește repede, ca bătaia morii, încalecă cuvintele. Are multe de spus. E mîniată pe Augustin Gligor care la prașila I a porumbului a lucrat de mîntuială. Și pe Stoica Ion care n-a îngrijit cum se cuvine caii ce-i avea în primire. Și cu consiliul de conducere avea o mică răfuială, pentru că nu și-a ținut promisiunea în ce privește aprovizionarea cu lemne. N-a programat cum trebuia atelajele pentru transportul lemnelor din pădure. Oamenii cu puține zile-muncă s-au bucurat de cîteva cărăușii de la pădure, pe cînd ea, cu multe zile-muncă n-a apucat nici una. Propune ca pe viitor, la fiecare 50 zile-muncă făcute, colectivistul să aibă dreptul la o cărăușie.

Iau cuvîntul mereu alți membri. Și fiecare din ei face propuneri prețioase pentru bunul mers al treburilor obștești, pentru completarea planului de producție pe 1958. Să se sporească suprafețele cultivate cu chimion și cicoare, plante aducătoare de însemnate venituri. Să fie întărită echipa de transporturi cu încă 10 atelaje pentru a aduce unității un cîștig și mai mare în 1958. Să se mai cumpere vaci cu lapte și 50 de oi... Și așa mai departe.

Propunerile oamenilor sînt notate cu grijă de cei din prezidiul adunării. Frămîntările colectiviștilor din Daneș nu fac altceva decît să contribuie la sporirea belșugului colectivității. In 1957 au dat 51 lei la zi-muncă. Cît vor da în 1958?

★

Voiam să închei aci aceste însemnări. Uitasem de văduva Juga Paraschiva. Dar colectiviștii n-au uitat-o. Au primit-o cu drag în mijlocul lor. Și alături de ea încă 22 de individuali s-au alăturat marii familii. Suprafața gospodăriei a crescut numai în primele 15 zile ale lui ianuarie cu 40 ha. Cu cît va crește pînă la sfîrșitul anului 1958? Greu de spus..

Dăneșenii pornesc laolaltă pe drumul belșugului.

GH. JANGOCIU

In casa lui Ion Tincă

In casa colectivistului Ion Tincă a poposit belșugul și voia bună. Aceste două drăgălașe fetițe vor crește mari și vor apuca vremuri fericite, nu ca acelea pe care le-a trăit odinioară măicuța lor.

A fost un an rodnic

Odată cu sfîrșitul vechiului an de muncă, țăranii din gospodăria agricolă colectivă Peștera raionul Medgidia, regiunea Constanța, au înțeles odată mai mult că munca bună le aduce cîștiguri mari.

Impreună cu familia sa, comunistul Pascu Ion a luat pentru 948 zile-muncă 4.166 kg grîu, 2.844 kg porumb și însemnate cantități din alte produse. Cele 580 zile-muncă au adus lui Anghel Alexandru — un alt colectivist — 2.610 kg grîu, 1.740 kg porumb și altele.

Muncind cu stăruință, tinerii nu au rămas în urma bătrînilor, făcînd cinste gospodăriei cu succesele realizate. Roșca Dumitru și Stoica Pascu au primit mari venituri primul pentru cele 340 și al doilea pentru 448 zile-muncă realizate.

Primindu-și roadele muncii lor, tinerii și împreună cu ei toți colectiviștii au făcut legămînt ca în noul an să muncească mai bine, întărind tot mai mult gospodăria lor.

ELISABETA CUCERZAN
corespondent

„Cine-i vinovat să plătească!"

Printre colectiviștii din Dorneștii Sucevei circulă o ghicitoare: „Cine nu doarme noaptea, lucrează ziua și mereu se îngrașă?" Dacă nu ești localnic, te străduiești zadarnic să afli răspunsul deși e foarte simplu: Trifan Stelian.

In ciuda volumului său impresionant, acest om circulă cu sprinteneala unui flăcău. Il găsești pe unde nu-ți dă-n gînd: acum l-ai auzit discutînd cu contabilul, acum îl afli la magazie luîndu-l în tărbacă pe magazioner pentru cine știe ce nereguli.

Cu ani în urmă, în adunările generale de sfîrșit de an, se citea și cîte un lung pomelnic: lanțuri, sape, furci — pierdute, oiști și roți rupte. Abia de se ridica vreunul cu neplăcuta — pentru unii — propunere: „Cine-i vinovat să plătească!" Oamenii ridicau cu lehamite mîna pentru scăderea din gestiune a pierderilor.

Așa era cu ani în urmă. Pe atunci nu Trifan era președintele comisiei de revizie. El a fost ales numai de un an. Intr-o dimineață, astă-primăvară, la prășitul cartofului, Boghi Filareta, o colectivistă, a venit la magazie.

— Mi s-a rupt sapa, n-am cu ce prăși.

— Nea Trifan mi-a spus să nu-ți dau alta. Mergi la el — i-a răspuns magazionerul.

Femeia a plecat bombănind să și caute sapa care nu era nicidecum ruptă, o uitase seara trecută pe răzor.

Matei Filimon a pierdut din neglijență două lanțuri și o furcă de cartofi. In zadar a încercat să-l convingă pe președintele comisiei de revizie că nu e vinovat de pierdere. A trebuit pînă la urmă să plătească paguba pricinuită gospodăriei.

Dar comisia de revizie nu pretinde grijă pentru avutul colectivei numai de la membrii de rînd. Tov. Nicolae Giulgiu, președintele gospodăriei, avea asupra lui cheile de la magazia cu sfeclă furajeră. Ingrijitorii de animale nu au cerut nutreț — el nu le-a dat. O parte din sfeclă s-a stricat. S-au făcut cercetări, s-au stabilit vinovații. Principalul vinovat a fost considerat, de către toți colectiviștii tovarășul Giulgiu. Neglijența a fost sancționată. I s-au tăiat 14 zile-muncă. Nici restul vinovaților n-au rămas nesancționați.

Deseori, cei 3 membri ai comisiei de revizie au stat aplecați pînă noaptea tîrziu pe registrele gospodăriei. A fost urmărită circulația fondurilor, a uneltelor și semințelor gospodăriei. Unde comisia a găsit greșeli, le-a comunicat consiliului de conducere pentru a le pune capăt. Șapte revizii de fond a făcut comisia într-un an în registrele contabile.

Pagubele din avutul obștesc au fost aproape lichidate.

Și dacă înainte vreme delăsătorii se ridicau împotriva activității comisiei de revizie, acum n-au încotro. Comisia are de partea sa marea masă a colectiviștilor harnici și grijulii pentru averea gospodăriei.

T. OPREA

DINTR-O COLECTIVĂ

333.333 lei la ha!!!

Sapiro Ion, socotitorul gospodăriei colective Dudești-Cioplea, mi-a spus:

— De la 300 m.p. cultivați cu tuberoze am obținut 10.000 lei.

Aceasta înseamnă că de pe un hectar cultivat cu tuberoze (un soi de flori) se realizează 333.333 lei!!!

De 3,25 ori sub prețul de vînzare

La aceeași gospodărie, prețul de cost al cărnii de porc e sub prețul de vînzare de 3,25 ori. Cu ce hrănește gospodăria porcii? Cu porumb, uruială de orz, praf alb de moară, resturi de la cantine și zeamă de la abator amestecată cu cartofi. Ținînd seama că-n puține locuri se folosește acest fel de hrănire a porcilor este o curiozitate. Dar o curiozitate la îndemîna oricărei unități cooperatiste din zona preorășenească.

Din desfacere...

Colectiviștii din Cioplea au o vorbă:

— Munca dă valoare produselor, dar cîștigul iese și din desfacere...

Ei desfac o bună parte din producție prin organizațiile comerciale de stat, prin întreprinderile industriale (pentru cantine, creșe etc.) și prin unități de alimentație publică. Restul produselor sînt vîndute prin 2 magazine proprii deschise permanent în Capitală. Aici gospodăria vinde fructe de masă, legume, lapte, carne, ouă, etc.

La suta de ha: 7.700 kg de carne și 42.000 litri de lapte

Zilele trecute, ziarele au anunțat că unele gospodării colective din raionul Codlea obțin la suta de ha pînă la 5.000 kg de carne și în jur de 28.000 litri de lapte. Gospodăria colectivă din Dudești-Cioplea le întrece. La aceeași suprafață a obținut aproape 8 tone de carne și peste 40 tone de lapte. La fiecare sută de hectare gospodăria are 20 de vaci și 33 de scroafe fătătoare.

Oamenii muncii propun candidaţii F. D. P. în alegeri

In toată ţara continuă într-o atmosferă de mare însufleţire adunările oamenilor muncii de la oraşe şi sate, în care sînt propuşi candidaţii Frontului Democraţiei Populare pentru alegerile de deputaţi în sfaturile populare, care vor avea loc la 2 martie.

Oamenii muncii propun drept candidaţi în alegeri pe cei mai buni şi mai destoinici fii ai poporului, care şi-au dovedit cu prisosinţă spiritul de iniţiativă şi puterea de muncă pînă în prezent, încredinţaţi fiind că aceştia vor şti să-şi îndeplinească cu cinste sarcinile de reprezentanţi ai poporului, dîndu-şi cu succes contribuţia la înflorirea şi propăşirea continuă a patriei.

Printre candidaţii propuşi se află şi numeroşi activişti ai organelor de partid şi de stat de la sate, ţărani colectivişti, ţărani întovărăşiţi, mecanizatori, lucrători de la gospodăriile agricole de stat, gospodine.

In regiunea Bucureşti

In sala căminului cultural din comuna Găneasa, raionul Brăneşti, s-a adunat zilele acestea un mare număr de cetăţeni din satele Moara-Domnească, Piteasca, Şindrelita şi Găneasa pentru a-şi propune candidatul în alegerile de la 2 martie. La propunerea tov. Nicolae Banu, directorul şcolii elementare din comună, a fost propus candidat al F.D.P. pentru circumscripţia electorală raională nr. 6 tov. **Petre Velea**, prim secretar al comitetului raional P.M.R. Brăneşti.

La gospodăria agricolă colectivă din comuna Afumaţi, acelaşi raion, adunarea generală a colectiviştilor a propus drept candidat pentru circumscripţia electorală regională nr. 11 pe colectivistul **Dumitru Iorgu**. Cei de faţă au întărit această propunere luîndu-şi noi angajamente pentru înfrumuseţarea comunei.

La adunarea populară de propunere a candidaţilor care a avut loc în comuna Copăceni din raionul Vidra, cetăţenii din comunele Copăceni şi 30 Decembrie au propus candidată în circumscripţia electorală regională nr. 64 pe tov. **Maria Alexe**, care în calitatea ei de deputată a depus pînă acum o neobosită activitate pe tărîm obştesc obţinînd frumoase succese.

Colectiviştii, întovărăşiţii şi ţăranii muncitori cu gospodărie individuală din comunele Conţeşti şi Frumoasa regiunea Bucureşti au propus pentru a doua oară candidat al F.D.P. pentru circumscripţia electorală regională nr. 90 pe **Gheorghe Doicin**, preşedintele gospodăriei colective din comuna Conţeşti.

Alegătorii din circumscripţia electorală regională nr. 87 Pielea au propus drept candidat F.D.P. în această circumscripţie pe **Dumitru Dinu**, tipograf. **Ion Năstase**, mecanic la S.M.T. Ciocăneşti, a fost propus de către tractoriştii şi ţăranii muncitori candidat în circumscripţia electorală regională nr. 48.

Tehnicianul agronom **Alexandru Enciu** a fost propus drept candidat pentru circumscripţia electorală regională nr. 67 de către colectiviştii, întovărăşiţii şi ţăranii muncitori cu gospodărie individuală din comuna Comana.

In regiunea Constanţa

Printre candidaţii propuşi de oamenii muncii din satele regiunii Constanţa se află tov. **Vasile Beraru**, directorul gospodăriei agricole de stat „Donca Simo", în circumscripţia electorală regională nr. 55 şi tov. **Nicolae Gaidagiu**, preşedintele gospodăriei agricole colective din Topalu, în circumscripţia electorală regională nr. 40.

In regiunea Craiova

Locuitorii comunei Piscu Sadovei din regiunea Craiova, printre care mulţi membri ai cooperativei agricole de producţie din comună, s-au adunat în sala căminului cultural pentru a-şi propune candidatul în alegeri.

La propunerea tov. Gheorghe Păun, membru al cooperativei agricole de producţie, sprijinită de Ilie Petre, membru şi el al cooperativei, a fost propus candidat al F.D.P. în circumscripţia electorală raională nr. 25 tov. **Gheorghe Filimon**, preşedintele cooperativei agricole de producţie din comună.

In regiunea Suceava

Printre candidaţii în alegerile de la 2 martie propuşi de oamenii muncii din satele regiunii Suceava se află tovarăşii **Ion Dumitru**, preşedintele sfatului popular regional, în circumscripţia electorală regională nr. 26; **Ion Isac**, preşedintele gospodăriei agricole colective din Săveni, în circumscripţia electorală regională nr. 93; **D. Socaliuc**, ţăran colectivist din Negostina, raionul Siret, în circumscripţia electorală raională nr. 52.

In Regiunea Autonomă Maghiară

Cei aproape 600 de locuitori din comunele Lunca de Sus şi Lunca de Jos şi de prin cătunele învecinate, întruniţi în sala căminului cultural din Lunca de Sus, au propus drept candidat al F.D.P. pentru circumscripţia electorală regională nr. 50 pe tov. **Paul Bugyi**, preşedintele comitetului executiv al sfatului popular al Regiunii Autonome Maghiare.

Adunări asemănătoare au avut loc şi în alte sate din Regiunea Autonomă Maghiară. Astfel, colectiviştii, întovărăşiţii şi ţăranii muncitori din comunele Ernei, Glodeni şi Dumbrăvioara s-au adunat în sala căminului cultural din Dumbrăvioara, propunînd cu acest prilej drept candidată a F.D.P. în circumscripţia electorală regională nr. 16 pe tov. **Szabo Iren**, activistă a sfatului popular regional.

Incredere deplină

In odaia cea mare a casei lui Cucu T. Gheorghe se adunaseră peste 70 de oameni. Fumul de ţigări era gros, să-l tai cu cuţitul. Iar soba dogorea. Feţele întovărăşiţilor şi colectiviştilor parcă dogoreau şi ele. Larma glasurilor răzbătea pînă afară în uliţă, de unde încă sosea cîte un întîrziat.

Intr-un timp, cînd se socoti că se adunaseră toţi gospodarii din circumscripţia electorală a 5-a se ridică Radu Popescu, un ţăran lat în umeri, cu părul negru, — care ceru să se facă linişte.

— Poate ştiţi de ce am venit aici, glăsui Radu: Să propunem un candidat din circumscripţia noastră pentru alegerile de deputaţi de la 2 martie. Sînt printre noi mulţi oameni vrednici. Dar e bine să chibzuim. Să-l propunem cu adevărat pe cel mai bun dintre noi.

Cîteva minute glasurile se învolburară. Discuţii aprinse se încinseră. Pe cine să propună? Cîţi nu munciseră bine peste an? Cei mai mulţi de aci făceau parte din întovărăşirea „Tudor Vladimirescu". Anul trecut, scoseseră peste 1.700 kg. grîu şi peste 2.200 kg porumb la hectar. Alde Coman Ion venise la lucru oricînd fusese nevoie. Era săritor la toate. Şi alde Mincu la fel.

Totuşi, pe buzele celor mai mulţi flutura numele lui Constantin I. Ivaşcu, preşedintele întovărăşirii „Tudor Vladimirescu".

Parcă fără să vrea, mai fiecare îl privea insistent. Simţind aceasta, Ivaşcu se făcuse la faţă ca sfecla roşie. Işi plecă în piept capul şi nu şi-l mai ridică decît atunci cînd îl auzi pe unul zicînd:

— Fără îndoială că cel mai bine o să ne reprezinte interesele alde Costică Ivaşcu. Cum a dus-o el în trecut ştim cu toţii. A slugărit împreună cu nevastă-sa ani şi ani de zile pe la unul şi pe la altul. Unchiu-său, după ce îl muncise pe brînci, l-a gonit în zdrenţe. Dar alde Costică nu s-a descurajat. Doară, totdeauna cine munceşte răzbeşte. Aţi văzut că de cînd l-am ales preşedinte, întovărăşirea noastră a crescut. El a ştiut să stea de vorbă cu oamenii, să-i convingă care le e drumul cel drept. Vă amintiţi că anul trecut mulţi ziceau să arăm tot cu vitele. Ivaşcu a susţinut să lucrăm cu S.M.T.-ul. L-am ascultat sfatul pînă la urmă. Şi rezultatul s-a văzut. Am scos mai mult cu cîteva sute de kilograme la hectar decît alte întovărăşiri de la noi din Chirnogi, care au lucrat ca mai înainte, cu boulenii şi căluţii.

Pe urmă, mai ştim că Ivaşcu e un om cinstit, care nu umblă cu jumătăţi de măsură. Şi cînd trebuie e dîrz. Or, noi, în circumscripţie avem cîteva nevoi mari de îndeplinit.

Un ropot puternic de aplauze urmară propunerii. In unanimitate Constantin I. Ivaşcu fu propus candidat în alegerile de la 2 martie.

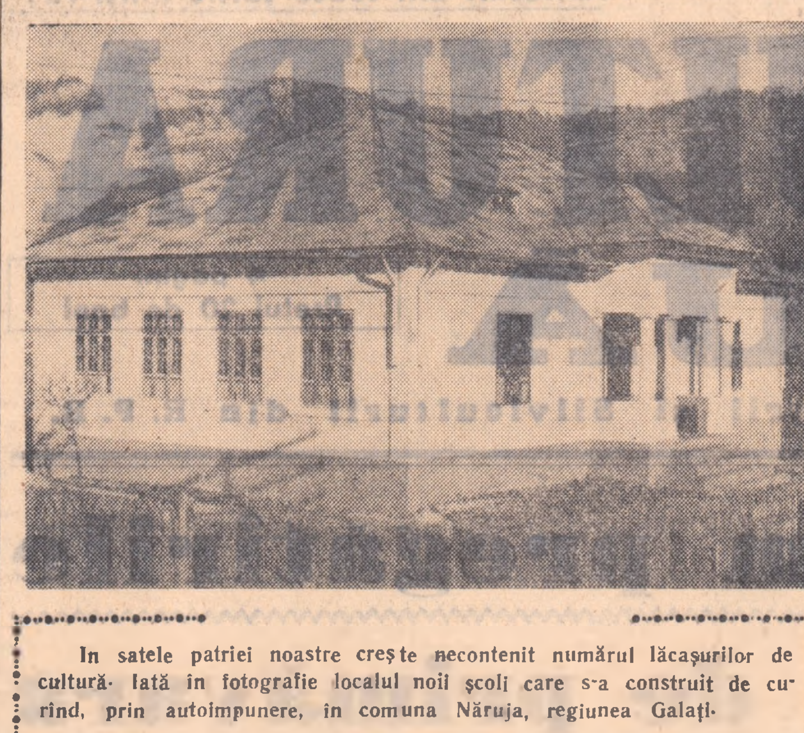
Au vorbit oamenii în dimineaţa aceasta de ianuarie şi despre ce trebuie să se facă în scurtă vreme în circumscripţia lor. In primul rînd să fie trasă şi aci reţeaua electrică. Apoi să pună cu toţii umărul, şi cu piatra adusă cu ajutorul sfatului popular să paveze strada Dunărea, care în prezent, fiind foarte accidentată, îngreunează mult transportul în gospodării.

A vorbit la urmă şi Ivaşcu I. Constantin. El a mulţumit ţăranilor muncitori din circumscripţia a 5-a a comunei pentru deplina încredere pe care i-au acordat-o. In încheiere a spus doar atît:

— Mă cunoaşteţi bine şi vă cunosc bine. Ne ştim nevoile. Mă voi strădui, dacă voi fi ales deputat, să fie îndeplinite cu bine şi în scurtă vreme nevoile noastre gospodăreşti. Iar ca preşedinte al celei mai mari întovărăşiri din comună, o să caut să organizăm munca în aşa fel încît anul ăsta să scoatem recolte bogate nu numai la grîu şi porumb, ci şi la bumbac, la orez şi la sfecla de zahăr. Iar pilda noastră să fie urmată şi de alţii.

AL. RAICU

SCOALA NOUA

In satele patriei noastre creşte necontenit numărul lăcaşurilor de cultură. Iată în fotografie localul noii şcoli care s-a construit de curînd, prin autoimpunere, în comuna Năruja, regiunea Galaţi.

O mamă tot atît de bună — creşa

Pe Victor Ujeniuc, ţăran muncitor din comuna Pătrăuţi, raionul Suceava, l-am întîlnit mai zilele trecute cu chipul luminat de un puternic simţămînt de fericire.

— Ştii, mi-a zis, mi-au adus copilul. E tare frumuşel şi cuminte!

Nedumerit, neştiind despre ce este vorba, i-am cerut lămuriri. Am aflat atunci că cel mai mic dintre cei patru copii ai lui a rămas orfan de mamă îndată după naşterea lui, acum aproape trei ani. Neavînd cine-l creşte, Ujeniuc l-a dus, cu sprijinul secţiei sanitare a raionului Suceava, la creşa din Botoşani, unde copilul a stat, pe baza unei aprobări speciale, pînă la vîrsta de doi ani şi opt luni.

— Mulţumesc partidului şi guvernului nostru, care poartă o grijă cu adevărat părintească tinerelor vlăstare ale ţării, mi-a spus la despărţire Victor Ujeniuc, cu faţa strălucind de fericire şi recunoştinţă.

I. BROASCA
corespondent

Intrecere între artiştii amatori

La concursul formaţiilor artistice de amatori, organizat zilele trecute în oraşul Vaslui, au luat parte mai toate echipele artistice ale comunelor din raion printre care cităm: Micleşti, Albeşti, Costeşti, Codăeşti, Fereşti şi altele.

După prezentarea programelor artistice ale fiecărei formaţii prezente la concurs, juriul a acordat locul I pe raion echipei artistice din comuna Micleşti, care a prezentat un frumos program de cîntece, interpretat de cor şi fanfară, dirijat de Ştefan Dîrţu.

Pe locurile următoare s-au clasat echipele artistice din comunele: Costeşti, Codăeşti şi altele.

Formaţiile artistice clasate pe primele locuri au primit ca premii: 1 acordeon, aparate de radio, viori şi alte obiecte.

VICTOR VASILIU
corespondent

Lecţii — model

In sala căminului cultural din Chirnogi s-au adunat vinerea trecută peste 500 de colectivişti şi membri din cele 14 întovărăşiri din comună. In mijlocul sălii, sclipea un microfon. Altul se afla instalat lîngă masa drapată în roşu, la care au luat loc tovarăşii directori Mircea Gogioiu şi Oliver Sabău din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, ca şi reprezentanţi ai secţiei agricole raionale şi ai raionului de partid.

Inginerul Florian Constantinescu din secţia agricolă a sfatului popular regional a început să vorbească despre „Folosirea raţională a solului şi lucrările lui de bază".

Despre ce era vorba?

Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, în colaborare cu Radiodifuziunea, a organizat un ciclu de 12 lecţii-model ce se vor preda aci în fiecare joi — separat de cursul agrozootehnic ce se ţine în mod obişnuit în comună.

In cadrul acestor lecţii, se vor trata atît probleme privind culturile cerealiere, cît şi sectoarele viti-pomicol, zootehnic etc. Fiecare lecţie se va transmite apoi şi la radio, luni la orele 6.

La încheierea cursului de la Chirnogi, se va organiza un seminar, iar cei care vor da cele mai bune răspunsuri vor primi premii importante.

De o deosebită însemnătate e faptul că de la prima lecţie s-au înscris la curs numeroşi colectivişti şi întovărăşiţi, încît concursul propriu-zis se va desfăşura între grupa cursanţilor din gospodăria colectivă „8 Martie" din Chirnogi şi grupa celor înscrişi din cele 14 întovărăşiri ale comunei.

I. ALEXANDRU

Din activitatea băncilor-cooperative

Cifre şi Fapte

Create pentru a organiza ajutorul reciproc şi a dezvolta spiritul de economie în lumea satelor, băncile-cooperative, în majoritatea lor, au înregistrat frumoase rezultate, ceea ce justifică pe deplin rostul pentru care ele au luat fiinţă.

In comunele regiunii Stalin, ca în toate regiunile ţării, înfiinţarea de bănci-cooperative a fost primită cu viu interes de către ţăranii muncitori. O primă dovadă o face faptul că pînă în luna decembrie a anului trecut, au luat fiinţă şi au funcţionat cu bune rezultate 54 bănci-cooperative, formate din 30.099 membri cu 6.923.000 lei capital social subscris, dintre care au fost vărsaţi (achitaţi) 3.039.000 lei.

Cifrele acestea arată că ţăranii muncitori din comunele regiunii Stalin au apreciat just rostul şi însemnătatea băncilor-cooperative, unităţi bancare legate direct de viaţa economică a satelor. Iată, de pildă, banca-cooperativă din comuna Tîrlungeni, raionul Codlea, numără 532 membri, care au subscris la data înscrierii suma de 120.000 lei şi au vărsat casieriei băncii pînă în luna decembrie 1957 suma de 73.795 lei. De asemenea, banca-cooperativă din Feldioara numără 493 membri, 94.000 lei capital social subscris şi 74.400 lei capital vărsat. Ca acestea mai sînt multe în regiunea Stalin.

Mergînd pe linia ajutorării membrilor cu împrumuturi pe termen scurt şi termen lung pentru diferite nevoi, băncile-cooperative din regiunea Stalin au acordat anul trecut din fondurile proprii şi din cele obţinute de la stat prin Banca Agricolă împrumuturi în valoare de 10 milioane şi trei sute de mii lei la un număr de aproape 5.000 producători. Pentru cumpărarea de animale de muncă şi reproducţie, s-au acordat împrumuturi în valoare de 2 milioane şi 522 de mii lei iar pentru nevoile viticulturii, pomiculturii, pentru procurarea de inventar agricol, material de construcţie şi alte nevoi s-au acordat 7.748.000 lei.

Iată cîţiva ţărani muncitori care cu ajutorul băncii-cooperative şi-au satisfăcut la timp nevoile gospodăreşti. Ion Schiopotă, bunăoară, din comuna Hendorof, raionul Agnita, comună arondată la banca-cooperativă din Netuş, acelaşi raion, a împrumutat în primăvara anului trecut suma de 1.500 lei cu care şi-a procurat grîu de primăvară, orz şi cartofi de sămînţă. Om cinstit şi recunoscător pentru sprijinul ce i-a fost acordat, Ion Schiopotă a achitat la timp împrumutul, iar în toamna trecută s-a prezentat din nou la banca-cooperativă, de unde a ridicat un alt împrumut în valoare de 3.000 lei pentru cumpărarea unei vaci de lapte. De asemenea, ţăranul muncitor Ion Aroneasa, cu cei 4.000 lei împrumutaţi de la banca-cooperativă din comună, a construit un grajd frumos şi spaţios, pe care, fără împrumutul obţinut, nu l-ar fi putut construi aşa uşor şi atît de repede.

Depuneri spre fructificare — faptă de toată lauda

Vorba bătrînească care suna aşa: „Adună bani albi, pentru zile negre" se vede că e bine înţeleasă de către mulţi ţărani muncitori din comunele regiunii Stalin. Gospodari înţelepţi, ei merg cu încredere la banca-cooperativă, nu numai spre a se împrumuta, ci şi pentru a-şi depune acolo economiile, — banii cîştigaţi de pe urma muncii lor. La banca-cooperativă din comuna Răşinari, de pildă, ţăranii muncitori au depus spre fructificare suma de 50.166 lei, la cea din Avrig (înfiinţată în 1957) s-au depus spre fructificare 47.934 lei, la cea din Tîrlungeni — 40.200 lei, iar la cea din Dumbrăveni — 23.653 lei, pe întreaga regiune numărîndu-se 569 deponenţi cu 372.000 lei depuşi spre fructificare. Un foarte frumos exemplu au dat în această privinţă cei peste 200 de ţărani muncitori din Tîrlungeni, care posedă „carnet de cooperator" cu depuneri spre fructificare la banca-cooperativă din comuna lor.

Aruncînd o privire asupra activităţii de pînă acum a băncilor-cooperative din comunele regiunii Stalin, nu se poate spune că ele n-au obţinut rezultate îmbucurătoare, în ceea ce priveşte creşterea lor numerică, a numărului de membri, a părţilor sociale subscrise şi vărsate, a împrumuturilor acordate şi a depunerilor spre fructificare.

Este însă de datoria şi în interesul ţăranilor muncitori din comunele regiunii Stalin, ca şi a celor din alte părţi, de a întări şi dezvolta băncile-cooperative, care au de jucat un rol de mare importanţă în viaţa economică a satelor, spre binele membrilor lor.

Primul concurs republican de vinuri

La 26 ianuarie a.c., la Institutul de cercetări horti-viticole Bucureşti-Băneasa, va avea loc primul concurs republican de vinuri. Cu această ocazie vor prezenta cele mai renumite vinuri institutele de cercetări agronomice şi horti-viticole, unele şcoli medii şi institute de învăţămînt superior agricol, numeroase unităţi agricole socialiste de stat şi cooperatiste, gospodării anexe, întreprinderi comerciale, centrale şi regionale vin-alcool şi Fructexport, precum şi fruntaşi în producţia viticolă din sectorul individual.

Pînă zilele trecute, au fost trimise la acest concurs 168 de probe de vinuri din aproape toate regiunile viticole ale ţării. Unităţile comerciale îşi vor prezenta probele în ziua concursului.

Cele mai bune vinuri vechi şi noi, inclusiv recolta anului 1957, apreciate de comisia de degustare, vor fi premiate cu diplome şi medalii de aur, argint sau bronz.

Concursul va fi urmat de o consfătuire cu fruntaşii din viticultură.

Strănepoţii podgoreanului TRIGEU

MOTTO:

Ne umple piaţa cu belşug de bunuri.

. . . .

Să vină şi mantale pentru sclavi
O, Pace! Tu ne dai belşug de struguri.

(Aristofan — „PACEA").

Cu aceste cuvinte spune legenda că în vechimile greceşti, în nişte ani de zbucium, podgoreanul Trigeu s-a înălţat la cer pe aripile unui cărăbuş imens, implorînd-o pe zeiţa Păcii să-şi reverse darurile ei.

Parcă mai înţelepţi decît strămoşii lor, urmaşii lui Trigeu muncesc uniţi, stăruitor şi cu încredere, umplîndu-şi singuri „piaţa cu belşugul de bunuri", croindu-şi singuri mantale să se îmbrace, păstrînd totuşi în fruntea lor pe zeiţa Păcii.

Harnicii podgoreni din Valea Călugărească, în cinstea celui de-al II-lea Congres al P.M.R., s-au unit într-o gospodărie colectivă, deşi au fost necesari cinci ani de zile, în care timp comuniştii au dus lupta cu şovăielnici ca Ştefănescu Aurel, Ticu Constantin. S-au înscris atunci 35 de familii cu 80 de membri.

Prima cunoştinţă au făcut-o, asistînd la sărbătoarea împărţirii veniturilor

Bucuria muncii

Deşi nu au o suprafaţă prea mare — numai 45 de ha — cei 80 de colectivişti au reuşit ca numai după doi ani de muncă înfrăţită să obţină anul trecut o producţie de struguri de 7.445 kg la ha — depăşind celelalte unităţi viticole socialiste din localitate.

Recolta de porumb a întrecut toate aşteptările: 7.000 kg la ha. Au căruţe, cai, peste două sute de oi, urmînd să dezvolte sectorul zootehnic în măsura resurselor locale de aprovizionare.

In anul 1956 ziua-muncă a fost de 33 lei. Acum şi-a mărit însă procentul considerabil

Cifre din darea de seamă

Era într-o după amiază. Colectiviştii şi oaspeţii se strînseseră curioşi să vadă cum au mers treburile. In faţă de tot două bătrîne, neobosite şi pricepute lucrătoare de podgorii, ascultau cu atenţie. Muşat Maria are 71 de ani, dar graficul în rubrica ei indică 130 de zile-muncă. Este totdeauna o bună sfătuitoare pentru tinerele fete, îndemnîndu-le să lucreze cu tragere de inimă. Cu ochii ei adînci privea la mulţimea adunată căutînd parcă să desluşească bucuria din sufletul ei, înfiripată şi pe chipurile celor din jur.

Preşedintele colectivei, Petre Greceanu, un viticultor destoinic, a discutat realizările obţinute, vorbind despre creşterea considerabilă a producţiei, în urma aplicării regulilor agrotehnice. Numai într-un an au dobîndit o cantitate dublă. De asemenea ei au procedat la reîntinerirea viţei de vie.

Tovarăşul Matei Mihai, împreună cu încă două persoane, au înregistat în grafic 438 zile. Iar Roman Ion cu trei persoane, 426 zile. Şi sînt destui care şi-au dat seama că muncind, rodul sporeşte. S-a vorbit despre fondul de bază, averea obştească, care a depăşit suma de 825.000 lei şi care se va mări simţitor anul acesta...

Retribuirea zilei-muncă a fiecărui om a ajuns la suma de 79 lei, din care 40 lei numerar, iar diferenţa evaluată în grîu, porumb, vin, ţuică, brînză, lînă, fructe şi altele.

Aşa dar, să facem un calcul elementar privind venitul familiei colectivistului Matei Mihai.

438 zile-muncă x 79 lei ziua este egal cu 34.602 lei.

...Şi împărţind-o la cele douăsprezece luni ale anului, vom afla că se cuvine tocmai suma de 2.883 lei lunar. Este o cifră surprinzătoare, dar adevărată. Poate deveni însă obişnuită...

Seara, la petrecere

M-au invitat şi pe mine la petrecere. Am stat chiar alături de tuşa Maria lui Muşat, bătrîna aceea harnică, despre care am pomenit mai sus.

Avea o deosebită grijă să mă vadă că le gust din toate bucatele. Nu mă lăsa, „să beau înnădit". Am gustat şi din deliciosul tort, dăruit de colectivista Niculina Petrovschi. Toţi o ştiu legată trup şi suflet de colectivă. A fost prima agitatoare care a luptat pentru făptuirea colectivei.

...Alături, într-o încăpere largă, se încinsese hora delenilor. Fete şi flăcăi se învîrteau de mama focului. Chiuiturile şi cîntecele parcă vesteau că zeiţa Păcii s-a îndu-plecat revărsîndu-şi darurile ei şi prin belşugul de struguri, iar glasul lui Trigeu s-a confundat după două mii de ani cu glasurile strănepoţilor podgoreni din Valea Călugărească, care spun şi ei la fel ca eroul din legenda greacă.

„Vrem linişte! Aduceţi-ne mirese
„Şi facle... Să ne bucurăm,
„Căci vom duce iar uneltele în cimp!"

Copiii au fost şi ei de cu seară. Apoi au plecat pe la casele lor. Cel mai mare băiat al Niculinei Petrovschi avea teză la chimie. Se gîndea ce bine ar fi să-i dea azotaţii, pentrucă a văzut cum se prepară la fabrica de la marginea satului lor.

Dar parcă l-a prins şi oboseala...

Numai Marilena, sora cea mai mică, de patru ani, nu are somn. A adus în braţe aparatul de proiecţie diafilm. N-a văzut de mult „Căţeluşul neascultător" — povestea sa preferată. Se roagă de fratele ei să-i arate filmul... cu căţeluşul.

Băiatul a privit-o zîmbind şi umblînd în servietă scoase o peliculă. In cameră s-a făcut întuneric. Pe draperia albă a geamului, folosită drept ecran, a apărut o nouă poveste, însă a unui cîine ascultător. Este vorba de „pasagerul Layka" din satelit. Fetiţa privea nedumerită această poveste nouă, ascultînd teza de cosmonautică a fratelui... care-i tot explica.

Nu ştiu cîte a înţeles Marilena şi nici ce a făcut băiatul la teza de chimie. In orice caz, straşnici strănepoţi are podgoreanul Trigeu!

GHEORGHE GENOIU

SATIRĂ ŞI UMOR

Fluturele şi albina

Un fluture-uşuratec,
Cum e de felul lui,
Tot hoinărind în voie
Peste cîmpii hai-hui,
Oprindu-se o clipă
Pe-o floare de sulfină,
A întîlnit acolo
O harnică albină.

— O, cît de bine-mi pare
Că-n cale mi-ai ieşit! —
Se adresă albinei.
Eu sînt nedumerit
De-un lucru: ştii, se spune
Că-s uşuratec foc,
Că nu fac alta-n viaţă
Decît mă plimb şi joc.
Iar tu mereu eşti dată
Model de hărnicie.
De ce? Şi eu ca tine
Nectar culeg, se ştie!
Deci între munca asta
Ce-o facem fiecare
Este o evidentă
Şi clară-asemănare.

— Cred totuşi, — zise albina, —
Că-i şi-o deosebire,
Ce lămureşte sigur
A ta nedumerire.
Tu-nghiţi pe loc nectar
Aşa cum l-ai aflat;
Eu fac dintr-însul miere
Cu miros parfumat.
Şi-apoi — de altfel asta
O ştii şi tu prea bine —
Eu mierea parfumată
N-o fac doar pentru mine...

MIHNEA MOISESCU

„Interviu" fulger...

Interviul de faţă l-am luat nu de mult inginerului Petre Iacob, director al gospodăriei agricole de stat „Dorobanţu", regiunea Constanţa, la marginea unui şanţ, în apropierea cramei.

— Tovarăşe director, am fost profund mişcat de atenţia ce v-a acordat-o trustul regional Gostat, care s-a îngrijit de sănătatea dumneavoastră, cînd v-a trimis într-un spital pentru a vă dezalcooliza şi a scăpa de patima beţiei. Aceasta s-a întîmplat însă mai de mult. In prezent cum vă simţiţi? A avut sau nu internarea vreo influenţă asupra... patimei dumneavoastră?

— Hîc!... hîc!... Spital zici? Hîc!... hîc!... Pa-ti-mă şi să-nă-ta-te! Bravo! Hîc! Păi eu, bre, nu mai beau deloc, hîc!... După cum vezi... hîc!

— După cum văd, hîcîiţi mereu. Nu cumva e vorba de vreun şoc nervos rămas de pe urma internării?

— Să şti, tova...ăşe, că de-acolo este, hîc!... Ai dee...tate! Ştiam că fac hîc mereu. Dar nu ştiam de unde e...

— Cu hîcîiala şi cu patima dumneavoastră acum m-am lămurit. V-aţi lecuit deci şi nu mai beţi. Cum o duceţi însă cu sănătatea? Continuaţi şi acum să luaţi medicamente pentru întărire?

— Da, hîc! Ca să mă întăresc, beau de sting. Beau adică mee...camente...

— Cu linguriţa le beţi? Sau cu sticla?

— Păi sigur că nu cu linguriţa, hîc!... Ce e aia linguriţă? cînd am colea căniţă?

— Se vede. Dumneavoastră mi se pare că nu urmaţi întocmai prescripţiile. medicilor. Fiindcă iată, de la linguriţă aţi trecut direct la sticlă...

— Hîc!... hîc!...

...In acest moment, discuţia ne-a fost brusc întreruptă. Se apropiau alte 7—8 persoane. Sughiţul, de-acum se făcea în cor. „Săracii de ei" — mi-am zis. Să ştii că şi ăştia suferă de acelaşi şoc nervos. Mă îndreptai spre ei curios...

— Bă, hîc!..., îmi zise unul înalt cu o căciulă miţoasă, ce-ı tot dai zor... hîc!... cu.„ să-ăda„. tea şi mee... camentele directorului? Ai?

...Mai multe însă n-a mai putut spune. Boala sughiţului se înteţise. Limba i se încurca. De aceea a fost făcut pachet de că-

tre alţii mai puţin „bolnavi" şi aruncat într-un autocamion al S.M.T.-ului Cobadin. (Că am uitat să spun că de-acolo erau aceia cu toţii).

Tot pe aceeaşi cale au luat-o, cu damigene pline cu vin, în „Pobeda" nr. 433 C-ţa, alte trei persoane tot atît de „bolnave". Sursa de aprovizionare: crama gospodăriei de stat „Dorobanţu".

...Cînd am venit la director pentru a-mi continua interviul ia-l de unde nu-i. Un trecător întîmplător mi-a spus: „N-o fi ăla din şanţ care cîntă... „Bun e vinul ghiurghiuliu..."?

Nu. Nu era el. Omul meu, adică directorul Petre Iacob, căzuse deocamdată „tun" în coşul căruţei...

M-am gîndit însă că poate de o „cădere" mai de sus va avea grijă trustul regional Gostat Constanţa...

GH. BACIU

O sarcină importantă:

Indeletnicire bănoasă

*** Vițe altoite mai multe și mai bune. * Un cîștig de peste 142.000 de lei de pe urma pepinierei viticole. * *Gospodăriile agricole colective din comunele Obreja, Cistei și Apoldul de Sus vor altoi în 1958 peste 1.000.000 de vițe.***

Un sector de producție deosebit de important care în ultima vreme a luat un mare avînt în gospodăriile colective din regiunea noastră, este producerea materialului săditor viticol. Astfel, în anul trecut, numărul de vițe altoite în gospodăriile agricole colective din regiune a crescut, față de 1956, de la 566.000 bucăți la 1.039.100 bucăți. Demn de amintit este faptul că în același timp a sporit simțitor și calitatea materialului săditor produs. Să luăm cîteva exemple. Gospodăria agricolă colectivă din comuna Telna, bunăoară, a altoit și pus în școli în anul 1957 175.000 bucăți viță; din acestea, aproape 38 la sută au fost vițe de calitatea I și 22 la sută de calitatea a II-a. Același lucru și la gospodăriile colective din comunele Geoagiu, Obreja, Benic, Cistei și Cetea.

In regiune, producerea materialului săditor viticol s-a concentrat la cîteva gospodării colective care au altoit mai mult. Acest fapt merită să fie scos în evidență, deoarece experiența a arătat că specializarea și concentrarea producției duc la rezultate mai bune, micșorîndu-se astfel cheltuielile de producție și mărindu-se în schimb venitul gospodăriei respective. Pe de altă parte, în felul acesta se stabilește o direcție de producție ce se poate profila în viitor atît caracterul unității respective, cît și asolamentul necesar.

Realizările obținute în 1957 de gospodăriile colective din regiune în producerea materialului săditor viticol nu sînt întîmplătoare. Ele sînt urmarea firească a aplicării în condiții mai bune a principalelor lucrări în școlile de viță. Au fost date îngrășăminte chimice în trei etape în timpul perioadei de vegetație și s-au făcut de două ori copcitul. Vițele au fost stropite împotriva manei în medie de cîte 25-30 de ori. De asemenea au fost folosite în majoritatea cazurilor, la scosul vițelor, plugurile, ceea ce a făcut ca vițele să aibă rădăcini mai bune. Spre deosebire de anii trecuți și sortarea vițelor s-a executat cu mai mare atenție, nemaiexistînd cazuri de resortare a materialului.

Cu toate că au fost întîmpinate și unele greutăți în producerea materialului săditor pepinierele de viță s-au dovedit foarte rentabile pentru gospodăriile colective din regiunea noastră. Anul trecut, veniturile bănești obținute de acest sector au întrecut cu mult cheltuielile de producție, lucru ce se poate vedea și în tabelul de mai jos:

UNITATEA	CHELTUIELI -lei-	SUME ÎNCASATE -lei-	BENEFICIU -lei-
G.A.C. TELNA	68.500	211.000	142.500
„ OBREJA	30.000	105.488	75.488
„ GEOAGIU	42.000	114.134	72.134
„ BENIC	31.000	80.500	49.500
„ CISTEI	32.000	104.000	72.000
„ CETEA	27.000	62.260	35.260

Anul acesta, producerea materialului săditor viticol va fi concentrată și mai mult, în sensul că pepinierele de viță vor fi lărgite îndeosebi în gospodăriile colective care au dat rezultate mai bune. Gospodăriile agricole colective din regiune vor fi îndrumate și ajutate să-și organizeze pepinierele mai mari, care să formeze principala sursă de venituri a acestor unități și să înființeze plantații de portaltoi și vii pe rod elită. O inițiativă prețioasă în această direcție au luat-o gospodăriile colective din comunele Geoagiu, Obreja și Cistei, care au pus bazele unor plantații pe o suprafață însemnată. Aceste trei gospodării împreună cu cea din Apoldul de Sus, raionul Sebeș, au mari posibilități pentru a produce material săditor viticol mai mult și mai bun: terenuri suficiente atît, pentru pepiniere de viță, plantații portaltoi, cît și vii altoite, putința aplicării unui asolament etc.

Anul acesta, gospodăriile colective din comunele Obreja și Cistei vor putea altoi cîte 300.000 de bucăți de vițe fiecare, iar cea din Apoldul de Sus, 500.000 de bucăți.

Prin organizarea acestor pepiniere mari, se va putea urmări pe de altă parte mai bine și autenticitatea soiurilor altoite, lucru care lasă încă de dorit în pepinierele din cadrul gospodăriilor agricole colective.

Ing. STELIAN CAȚAVELA
de la secția agricolă regională Deva

Viticultura este grea și cere multă pricepere. La cules însă rodul bogat al muncii de peste an umple de voioșie inimile tuturor.

REFACEREA *și dezvoltarea* VITI-POMICULTURII

Pentru redresarea și dezvoltarea viticulturii și pomiculturii din țara noastră au fost create în ultimii ani condiții din cele mai prielnice. Datorită lucrărilor de raionare a pomi-viticulturii se cunosc astăzi pentru fiecare regiune naturală speciile și soiurile de pomi, precum și soiurile de viță de vie roditoare și de vițe port-altoi cele mai potrivite. Au fost îmbogățite simțitor cunoștințele privitoare la sistemul de plantare a viței și pomilor, agrotehnica diferențiată ce trebuie aplicată, și așa mai departe. La acestea se mai adaugă și posibilitățile largi pe care le oferă creșterea într-un ritm rapid a sectorului socialist din agricultura țării noastre.

In vederea refacerii și dezvoltării patrimoniului viti-pomicol, a fost creată în ultimii ani o puternică bază tehnico-materială. S-au înființat noi plantații de viță port-altoi, noi pepiniere viticole și pomicole, s-a dezvoltat mult sistemul de producere a vițelor altoite și au fost plantate în G.A.S.-uri, gospodăriile agricole colective și asociații mii de hectare cu viță și pomi roditori.

Anul acesta se vor produce în pepinierele de stat și prin contractare cu unitățile agricole cooperatiste și asociații cca 22.000.000 vițe altoite și indigene și se vor produce în pepinierele de stat peste 3 milioane de pomi; de asemenea se vor planta în gospodăriile agricole de stat și cele cooperatiste cca 6.000 de hectare cu vii și livezi, iar în sectorul individual 500.000 bucăți vițe și cca 1.000.000 pomi roditori.

Investițiile globale pentru viticultură și pomicultură se cifrează anual cca în jurul a 150.000.000 lei. Fondurile alocate se vor folosi pentru înființare de noi pepiniere și plantații viti-pomicole, pentru construirea de noi sere de forțat vițele și pivnițe moderne de mare capacitate, precum și pentru dotarea pepinierelor noi și gospodăriilor de stat cu utilaj modern necesar mecanizării lucrărilor.

In vederea lărgirii bazei de producere a materialului săditor se vor înființa în diferite regiuni din țară 12 baze pepinieristice viti-pomicole complexe, 4 baze pepinieristice pomicole, iar pe lîngă stațiunile de cercetări viti-pomicole și centrele școlare agricole vor fi create plantații de vii, livezi, pentru producerea altoaielor și plantații de vițe port-altoi. In total, se vor realiza cca 750 hectare plantații vițe port-altoi cca 700 hectare vie elită producătoare de coarde altoi, cca 600 hectare pepiniere de viță, cca 1.000 hectare pepiniere de pomi și cca 500 hectare livezi elită producătoare de altoaie.

Minișul — O PODGORIE CARE TREBUIE SĂ-ȘI RECÎȘTIGE FAIMA

Au trecut mai bine de 60 de ani de cînd viile din podgoria Miniș, regiunea Timișoara, au fost distruse de filoxeră. De la refacerea lor și pînă în prezent, o bună parte din plantații au îmbătrînit și s-au rărit, ceea ce a făcut ca producția de struguri să scadă an de an. Asemenea vii slab productive ocupă în prezent o bună parte din suprafața podgoriei; aici se întîlnesc de asemenea suprafețe însemnate unde viile au fost distruse în întregime, rămînînd peste 2.000 ha. de teren pîrloagă.

Printre cauzele care au adus viile în această stare se pot număra neglijarea lucrărilor adînci ale solului, a îngrășării lui și completării golurilor. De asemenea, executarea defectuoasă a tăierilor și lucrările în verde au dezechilibrat butucii și i-a îmbătrînit de timpuriu.

Cele arătate mai sus au contribuit în foarte mare măsură la scăderea capacității de producție a viilor din podgoria Miniș. În ultimii ani, recoltele medii de struguri au ajuns la 2.000-2.500 kg. la ha, iar faimoasele vinuri de Miniș cum sînt Cadarca, Cabernet, M. Ottonel, Riesling etc., se află în cantități din ce în ce mai mici pe piața internă și externă.

Față de această situație, organele de stat și agricole regionale și raionale au întocmit un plan de măsuri privitor la refacerea și dezvoltarea viticulturii din această podgorie, pe baza sarcinilor izvorîte din Directivele celui de-al II-lea Congres al P.M.R. Potrivit acestuia se prevede ca pînă în 1965, în regiune să se planteze circa 4.400 ha. cu vie și să se completeze golurile de pe circa 13.000 ha vie altoită.

Din aceste importante lucrări, o mare parte se vor efectua în podgoria Miniș. În acest scop, s-au creat aici numeroase școli de vițe. Anul trecut, de pildă, numai unitățile cooperatiste au produs 1.265.500 bucăți viță altoită de calitatea întîia, iar gospodăriile agricole de stat peste 3.000.000. Cu materialul săditor viticol produs aici se pot planta anual peste 300 ha și se pot completa goluri la peste 500 ha. Din păcate însă, în ultimii doi ani abia s-au plantat 200 ha și s-au completat goluri pe cîteva zeci de ha. Aceasta din cauză că mai bine de 70 la sută din vița altoită produsă aici este vîndută de către pepinieriști în alte părți ale țării.

● In regiunea Constanța suprafețele ocupate cu viță de vie și pomi roditori au ajuns în anul 1957 la 14.043 ha și respectiv 3.465 ha.

● La stațiunea experimentală viticolă Murfatlar vița roditoare care ocupă aproape 50 la sută din suprafață, aduce în medie 80—90 la sută din venitul anual.

● Anul trecut, asociațiile de pepinieriști și gospodăriile colective viticole din raioanele Lipova și Arad au altoit 3.595.900 bucăți viță. Procentul mediu de vițe altoite realizat este de 35,2 la sută, depășindu-se sarcinile de plan cu 5,2 la sută.

● Membrii asociației de pepinieriști „Viticola" din comuna Păuliș (președinte Petru Boșneac) au altoit cel mai mare număr de vițe: 1.845.075 bucăți. Procentul de vițe altoite calitatea întîia realizată de această asociație a fost de 34,2 la sută.

● Cele mai multe vițe altoite de calitatea întîia au fost obținute de membrii asociației de pepinieriști viticoli „1 Mai" din Șiria (președinte Ion Agrima).

După starea în care se găsesc, viile din podgoria Miniș se pot clasa în: vii bune, vii îmbătrînite cu producții scăzute, care se pot reface, și vii bătrîne, nerentabile; ultima categorie cuprinde circa 30 la sută din suprafața viticolă. Pentru refacerea și dezvoltarea viticulturii în această podgorie, este necesar să se treacă la restabilirea densității butucilor și la menținerea și sporirea vigorii lor, astfel încît să se refacă capacitatea de rodire a viilor slab productive, îmbătrînite. În acest scop gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective și țăranii viticultori cu gospodării individuale trebuie să acorde atenție mai mare completării golurilor, executării celor mai potrivite tăieri, conducerii coardelor pentru echilibrarea butucilor, efectuării operațiilor în verde, restabilirii sistemului radicular al butucilor prin refacerea structurii solului — care se poate realiza prin redesfundarea parțială printre rînduri — și îngrășării viilor cu gunoi de grajd și îngrășăminte chimice.

Pentru sprijinirea acțiunii de refacere și dezvoltare a viticulturii din această podgorie, credem că ar fi bine dacă s-ar ține seama de propunerea inginerilor șefi de la gospodăriile agricole de stat Șiria și Barațca și a altor specialiști de la Trustul regional Gostat și secțiunea agricolă regională și anume ca Ministerul Agriculturii și Silviculturii să studieze problema scoaterii normelor de tăieri, operații în verde, stropiri și îngropat. Aceste lucrări hotărîtoare în obținerea de producții sporite și asigurarea longevității plantațiilor să se execute în regie.

În sprijinul acestei propuneri este suficient să arătăm că în gospodăria de stat Șiria s-a făcut o experiență pe o suprafață de 1 ha vie în vîrstă de 35-45 ani, cu 20 la sută goluri unde tăierile, operațiile în verde și stropirile au fost aplicate fără norme. Rezultatul: producția dublă față de parcela martoră. Ce-i drept, s-a cheltuit mai mult la aceste lucrări dar producțiile realizate au răsplătit din plin cheltuielile făcute în plus.

În ceea ce privește plantările noi de vii, acestea trebuie făcute în viitorii 2—3 ani numai pe seama terenurilor pîrloage din perimetrele viticole și a celor improprii culturii cerealelor. Asemenea terenuri există la gospodăriile agricole de stat Șiria și Barațca (peste 500 ha.) în gospodăriile colective din Miniș, Cuvin, Șiria și Păuliș (circa 150 ha.).

Spre a se evita golurile de producție, organele agricole regionale și raionale trebuie să combată tendința unor podgoreni de a defrișa viile bătrîne dar care mai pot produce încă cîțiva ani. În această privință un exemplu rău l-a dat tovarășul inginer Boris Crușevan de la secția agricolă a raionului Arad, care a aprobat defrișarea a 23 ha. de vie în comunele Covăsînți. Mîsca și Pîncota fără, a se lua măsuri pentru replantarea altor terenuri sau a celor defrișate. Defrișările viilor slab productive să se permită numai după ce toate terenurile pîrloage au fost plantate, iar o parte au intrat în producție.

Pentru a se putea realiza anul acesta planul de plantări și completări de goluri se cere ca materialul săditor viticol produs în podgorie să fie dirijat de către organele agricole regionale în acest scop și numai surplusul să ia drumul altor regiuni. Este necesar de asemenea, ca lucrările de plantări să fie îndrumate de oameni de specialitate și să se facă după un plan de dezvoltare și sistematizare în perspectivă a podgoriei Miniș.

V. CAZACU

O echipă de muncitori execută stropiri de iarnă în livezile din comuna Voinești, regiunea Pitești, sub îndrumarea dată de tehnicienii de la stațiunea experimentală pomicolă din aceeași localitate.

APORTUL NOSTRU

In acțiunea de refacere și dezvoltare a patrimoniului viti-pomicol din țara noastră, sarcini deosebit de importante revin și tînărului institut de cercetări horti-viticole de la Băneasa. In dorința de a cunoaște contribuția pe care cercetătorii de aici o vor aduce la realizarea acestor importante obiective, ne-am adresat tov. inginer Nicolae Ștefan, directorul institutului, care ne-a răspuns cu bunăvoință la cîteva întrebări.

— Ce ne puteți spune despre sarcinile ce revin anul acesta institutului dumneavoastră în ceea ce privește refacerea și dezvoltarea sectorului viti-pomicol?

— Asigurarea materialului săditor viti-pomicol constituie, în condițiile actuale, una din principalele probleme ce ne stau în față. Anul acesta, producerea materialului săditor viti-pomicol va fi mult extinsă în stațiunile institutului nostru. In ceea ce privește materialul săditor viticol vor fi înființate la Valea Călugărească și Odobești (stațiuni care nu urmăreau pînă acum problema producerii materialului săditor) plantații de portaltoi și școli de viță. In această primăvară, vor fi extinse de asemenea plantațiile și pepinierele viticole din stațiunile specializate în această direcție.

Tot anul acesta va spori și suprafața pepinierelor pomicole din stațiunile institutului. Vreau să subliniez că în prezent sînt asigurate toate condițiile pentru ca în primăvara aceasta să se poată realiza în întregime planul de plantări prevăzut.

O altă sarcină însemnată ce stă în fața cercetătorilor institutului nostru este raionarea producției viti-pomicole. In această direcție, se va urmări stabilirea speciilor, soiurilor și varietăților celor mai indicate pentru diferitele zone naturale din țara noastră.

— In legătură cu această problemă am dori să ne expuneți mai pe larg în ce va consta contribuția stațiunilor experimentale ale institutului?

— In primăvara anului acesta, în cadrul stațiunilor institutului se va înființa o plantație de 30 de hectare de vițe altoite cu soiuri care sînt în deficit în podgoriile din zonele respective, cu scopul de a asigura material săditor potrivit raionării viticulturii. Subliniez că acest material săditor viticol este material elită și va servi la înființarea plantațiilor mumă în gospodăriile agricole de stat și colective. In cadrul aceleiași acțiuni, pentru punerea în valoare a terenurilor nisipoase, institutul nostru își propune să înființeze în acest an 3—4 puncte de sprijin în regiunea Oradea, la Valea lui Mihai, în sudul Olteniei și în Moldova în zona Ivești, Hanul Conachi. La aceste puncte de sprijin vor fi stabilite cele mai indicate soiuri de viță indigenă cele mai potrivite pentru plantarea pe nisipuri.

Un alt punct de sprijin va fi înființat în acest an, cu ajutorul comitetului executiv al sfatului popular regional București, în renumita podgorie Greaca. Aici, va fi studiată problema producției de struguri timpurii, crearea de noi soiuri corespunzătoare zonei respective precum și producerea materialului săditor necesar.

— In încheiere vă rugăm să ne spuneți în ce măsură munca de cercetare științifică a institutului va contribui la obținerea unor cantități sporite de struguri și fructe?

— O trăsătură comună a celor două noi institute de cercetări înființate anul trecut — mă refer la institutul nostru și la cel de cercetări pentru cultura porumbului de la Fundulea — este strînsa legătură dintre activitatea de cercetare și producție. Loturile demonstrative organizate de stațiunile institutului nostru în gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective, întovărășirile agricole și pe terenurile țăranilor muncitori individuali, au ajutat în mare măsură la aplicarea în practică a metodelor științifice de lucrare a pămîntului. Bazați pe experiența pozitivă a anului trecut, în 1958 institutul nostru va mări numărul acestor loturi demonstrative la 208.

In afară de sarcina de cercetare științifică și sprijinire a producției viti-pomicole, institutul nostru va acorda o deosebită atenție formării de noi cadre bine pregătite. Din cele 8 școli ce funcționează în cadrul institutului sînt trimiși în fiecare an în producție 400 de specialiști bine pregătiți, atît din punct de vedere teoretic cît și practic.

12.500 kg STRUGURI LA HECTAR

In munca mea de brigadier m-am convins de un lucru și anume: dacă execuți toate lucrările recomandate de agrominim în vii, la timp și de bună calitate poți obține an de an recolte mari și constante de struguri. Pentru aceasta însă trebuie să începi muncile primăvara, cît mai timpuriu. Astfel, se evită aglomerările și întîrzierea unor importante lucrări cum sînt: tăierile, ridicatul și încordatul (cercuitul) și altele.

Profitînd de timpul prielnic brigada pe care o conduc a început în primăvara trecută desgropatul încă de la 15 martie. Apoi, la cîteva zile au fost executate și tăierile. Se știe că de felul cum se fac tăierile depinde atît recolta anului în curs, cît și cea a anilor viitori. Iată de ce acestei lucrări i-a fost acordată o deosebită atenție. Muncitorii care au făcut tăiatul au fost temeinic instruiți, controlați și îndrumați în timpul lucrului.

O grijă deosebită s-a acordat și numărului de ochi lăsați la fiecare butuc. Din cauză că în toamna anului 1956 o mare parte din coarde n-au ajuns la coacere deplină o parte din vițe au avut în primăvară mulți ochi distruși. In asemenea situație a fost nevoie să se lase între 50 și 90 ochi la butuc asigurîndu-se fiecăruia o încărcătură normală.

Incepînd muncile mai din vreme decît în alți ani, am putut efectua întreg ciclul de lucrări la un nivel agrotehnic ridicat și la timpul potrivit. Ridicatul și încordatul, bunăoară, s-a terminat pînă la 1 mai înlăturînd astfel pericolul scuturării unui mare număr de căpușe (ochi).

Roadele muncii noastre n-au întîrziat să se arate. In toamnă, la cules, de pe 15 ha am scos 12.500 de kg struguri la ha, iar recolta medie de pe întreaga suprafață a fost de 8.000 kg struguri la ha. Astfel am izbutit să realizăm planul în procent de 207 la sută dînd statului în plus 164 tone de struguri.

GH. CIURGEA
brigadier viticol la gospodăria agricolă de stat Florești, regiunea Galați.

Perspectivele dezvoltării viticulturii și pomiculturii în regiunea Constanța

Ing. GH. GHERGHISAN
de la secția agricolă a regiunii Constanța
și Ing. M. OȘLOBEANU
directorul stațiunii experimentale I.C.A.R. Murfatlar

In regiunea Constanța, clima și solul sînt prielnice dezvoltării viticulturii și pomiculturii. Producțiile obținute în unele gospodării agricole de stat și colective din regiune dovedesc cu prisosință acest lucru. Astfel, gospodăria agricolă colectivă „9 Mai" din Mangalia a obținut anul trecut o producție medie de 5.040 kg. struguri la ha. Colectiviștii din comuna M. Kogălniceanu au recoltat în medie circa 120 kg fructe la pom. La fel și în gospodăriile agricole de stat din comunele Agigea și M. Kogălniceanu s-au obținut producții mari de fructe.

In regiunea Constanța însă, viticultura și pomicultura nu sînt dezvoltate pe măsura posibilităților. Pe culmile de la Tulcea, Sarica, Niculițel, pe văile Taiței și Telițel, pe podișurile Babadag și Casimcea se întîlnesc întinse suprafețe de terenuri, care, deși se pretează foarte bine pentru plantarea cu viță de vie și pomi roditori, sînt cultivate cu porumb, grîu și alte plante. De asemenea, în depresiunea Cara-su, în zona inundabilă a Dunării și pe terasele de pe valea acestui fluviu, sînt mari posibilități pentru extinderea culturilor irigate de pomi și viță de vie.

Prin colectivizarea totală a regiunii Constanța, acțiunea de refacere și dezvoltare a viticulturii și pomiculturii a fost mult înlesnită. Organizarea teritoriului gospodăriilor colective (lucrare ce este în curs de desfășurare) va crea putința să se repartizeze culturii viței de vie și pomilor fructiferi cele mai corespunzătoare terenuri. Pe lîngă aceasta, prin colectivizare se va extinde mecanizarea lucrărilor, rezolvîndu-se astfel în bună măsură problema brațelor de muncă.

De mare ajutor în refacerea și dezvoltarea sectorului viti-pomicol vor fi și lucrările de raionare a viticulturii și pomiculturii întreprinse în regiune. Prin acestea se stabilește o strînsă legătură între condițiile naturale de mediu și soiurile cultivate, urmărîndu-se îmbunătățirea compoziției sortimentelor prin înlocuirea hibrizilor producători direct cu vițe altoite sau indigene și a speciilor și soiurilor necorespunzătoare de pomi cu altele valoroase. De asemenea, prin experiențele și cercetările ce se fac în stațiunea experimentală viticolă I.C.A.R. Murfatlar se vor pune la îndemîna viticultorilor din regiune, cele mai raționale metode de completare a golurilor în viile din stepă, de tăiere a viței de vie, de combatere a secetei, se vor indica distanțele de plantare în vederea mecanizării, normele de îngrășare și irigarea viței de vie etc.

Prin măsurile luate pe plan regional suprafețele ocupate cu vii se vor extinde pînă în anul 1965 la 27.341 ha, așa cum s-a stabilit și prin raionarea viticulturii. In unele raioane cum sînt Hîrșova, Tulcea, Istria și Medgidia, suprafețele ce urmează a fi plantate cu vii pot fi mărite cu încă 9.050 ha. Livezile, de asemenea, vor trebui să ajungă la sfîrșitul lui 1965 la 5.266 ha. Din aceste suprafețe, se vor iriga 5.000 ha vii — în special cele ce vor da struguri de masă — și 2.500 ha livezi.

In scopul asigurării materialului săditor viticol necesar pentru plantările din anul acesta, au fost înființate în 1957 școli de vițe în 9 gospodării colective, precum și pepiniere la Poarta-Albă, la Hîrșova (pentru producerea de vițe pe rădăcini proprii), la gospodăria agricolă de stat Murfatlar și la stațiunea experimentală viticolă I.C.A.R. Murfatlar; ele însumează în total 33 ha. La pepiniera Hîrșova, în afară de butașii de viță roditoare indigenă s-au mai pus la înrădăcinat și 130.000 butași vițe port-altoi pentru înființarea plantațiilor de vițe port-altoi.

In 1958, se prevede înființarea școlilor de vițe altoite în 43 gospodării colective cu o suprafață de 36 de ha astfel încît totalul pepinierelor de vițe altoite pe regiune să ajungă la 73 ha. Pentru producerea de vițe pe rădăcini proprii — necesare plantării pe terenurile nisipoase — vor lua ființă în 8 gospodării colective din raioanele Fetești și Hîrșova pepiniere care vor cuprinde la un loc suprafața de 26 ha. De asemenea anul acesta se vor înființa prin investiții centrale, în localitățile Isaccea, Poarta-Albă și Oltina 3 pepiniere viti-pomicole complexe pe o suprafață totală de 650 ha.

Pe de altă parte, spre a asigura baza necesară pentru altoit se vor crea pepiniere viticole de port-altoi astfel ca la sfîrșitul anului 1960 să existe în regiune 306 ha de plantații port-altoi. In ceea ce privește pepinierele pomicole existente în regiune, ele se vor reprofila și dezvolta astfel încît începînd din 1959 să poată satisface necesarul de pomi pe regiune.

Pentru realizarea acestor sarcini este nevoie ca S.M.T.-urile din regiune să fie dotate cu agregate și utilaje necesare mecanizării lucrărilor de înființarea și întreținerea plantațiilor de vii și pomi și să se încadreze gospodăriile agricole de stat și colective cu caracter viti-pomicol pronunțat, cu ingineri și tehnicieni de specialitate. De asemenea, ar trebui să se înființeze în stațiunea experimentală viticolă I.C.A.R. Murfatlar o secție pomicolă avînd puncte de sprijin la Babadag și Ostrov, în care să se completeze experiențele cu caracter pomicol ale stațiunii experimentale I.C.A.R. Mărculești, iar la Sarica — Niculițel și la Hîrșova să ia ființă puncte de sprijin pentru extinderea activității stațiunii Murfatlar în întreaga regiune.

Pentru ocrotirea pomilor fructiferi împotriva bolilor și dăunătorilor

In ultimii ani, bolile și dăunătorii pomilor fructiferi s-au înmulțit și răspîndit simțitor și în regiunea noastră provocînd uneori mari pagube recoltelor.

Pentru combaterea acestor boli și dăunători se primesc în fiecare an diferite substanțe toxice în cantități suficiente. Ce folos însă dacă aparatura necesară împrăștierii acestor substanțe nu ne este asigurată? In regiunea Ploești, la cei peste 9 milioane de pomi existenți avem în prezent numai 1.000 pompe; cu acestea, — dacă ar fi toate în stare bună de funcționare — se pot stropi într-un an de cîteva ori circa 2 milioane pomi, iar în cazul executării la timp a tuturor stropirilor numai 400.000 bucăți. Este știut că pentru combaterea viespii negre a prunului (numărul prunilor în regiune depășește 7,5 milioane) perioada eficace de stropire este de cel mult 7—10 zile.

În vederea rezolvării problemei aparaturii necesare protecției pomilor roditori în luna iunie anul trecut au fost formate comisii care împreună cu I.C.M.E.A. și Ministerul Agriculturii și Silviculturii au stabilit tipurile de pompe cele mai potrivite pentru pomicultură. Nu s-ar putea spune însă că activitatea acestor comisii a dat roade, deoarece anul acesta, pentru regiunea noastră — care are un puternic sector pomicol — nu s-a prevăzut nici o dotare cu aparatură. Ar fi bine de asemenea, ca I.C.M.E.A.-ul să nu mai meargă pe linia de a realiza tipuri de aparate pentru combatere complicate și scumpe.

Și ar mai fi încă o problemă. Pentru menținerea în stare de funcționare a aparaturii existente, ar fi necesar să se stabilească un catalog al pieselor de schimb și să se ia măsuri pentru confecționarea lor în cantități suficiente.

Ing. ȘT. MAZILESCU
de la secția agricolă regională Ploești

Din UNIUNEA SOVIETICA

Aşa învaţă colhoznicii

Umbrele înserării se aştern peste Koltovka. In toate casele din sat se aprind luminile electrice. Deosebit de strălucitoare sînt luminile din ferestrele clubului şi ale colţurilor roşii. Mecanizatorii au şi ei colţul lor roşu, care se află într-o casă pe un dîmb.

Ziua de lucru s-a sfîrşit. Terminînd treaba la ferme, mulgătoarele, îngrijitoarele de porci şi de viţei şi ceilalţi lucrători se grăbesc la colţul roşu. In seara asta se ţine aici un curs zootehnic.

Inainte de a începe cursul, fetele cercetează cu atenţie un panou frumos şi gazeta de perete proaspăt scoasă. Cele mai multe s-au strîns în faţa panoului, căci aici sînt însemnate rezultatele muncii lor pe ultimele luni.

Scuturîndu-se de zăpadă, intră în încăpere responsabilul fermelor de vite ale colhozului, Alexandr Domanin, Erou al Muncii Socialiste. Acesta îşi încălzeşte cîteva clipe mîinile la sobă, după care îi pofteşte pe cei de faţă să-şi ia locurile.

Mulgătoarele şi îngrijitoarele de animale îşi scot caietele şi creioanele. Au venit la curs şi zootehnistul colhozului, şefii de brigăzi, membrii comitetului de conducere. Astă seară se ţine o lecţie puţin obişnuită. Nu o ţine un specialist, un profesor, ci o mulgătoare de rînd, pe nume Nina Kuzina.

Obţinînd an de an cîte 4—5.000 kg. de lapte de la fiecare din vacile pe care le are în grijă, Nina Kuzina s-a hotărît să dezvăluie prietenelor sale „secretul“ succeselor ei, să le vorbească despre cele mai bune metode de mulgere a vacilor, de hrănire a animalelor. Mai înainte de a ţine această lecţie, Kuzina a stat îndelung de vorbă cu Domanin, care a ajutat-o să întocmească planul lecţiei şi a sfătuit-o să citească o serie de broşuri despre experienţa celor mai bune mulgătoare din ţară.

Cei de faţă o ascultă cu atenţie. Nina Kuzina vorbeşte cu multă convingere. Se vede din toate celea că îşi cunoaşte bine meseria.

După lecţie cursanţii pun nenumărate întrebări, la care dau răspuns nu numai Kuzina, ci şi Domanin şi zootehnistul şi unii dintre membrii comitetului de conducere a colhozului.

Corespondenţă specială pentru ziarul „AGRICULTURA NOUĂ“ de S. Gheguzin

Tot în acea seară, la clubul colhozului, colhoznicii care lucrează la cultura cîmpului au ascultat o lecţie a preşedintelui colhozului, Serghei Korotkov, despre căile care duc la sporirea recoltelor de porumb. Tema acestei lecţii nu a fost aleasă însă la întîmplare. Mai înainte nu se cultiva porumb pe podzolurile reci din partea locului, socotindu-se că această cultură ar pieri aici, în Ciuvaşia. Colhoznicii din Koltovka au răsturnat însă această părere. Ei au însămînţat în anul 1954 cu porumb o suprafaţă de 34 hectare şi au obţinut cîte 80.000 kg. masă verde la hectar, o recoltă nemaipomenită pentru aceste locuri. In toamna anului trecut ei au obţinut o recoltă şi mai mare. Porumbul a adus colhozului bogăţie. A sporit cantitatea de nutreţuri zemoase şi ca urmare a crescut producţia fermelor.

...Iată că preşedintele şi-a sfîrşit lecţia. Luminile din sală s-au stins. Pe ecran freamătă acum lanuri necuprinse de porumb. Colhoznicii vizionează cu multă atenţie un film despre mecanizarea recoltării porumbului şi a însilozării furajelor în colhozurile fruntaşe din ţară.

Colhoznicii din artelul agricol „Lenin“ (raionul Vurnarski, R.S.S.A. Ciuvaşă) învaţă la club, la colţurile roşii, acasă. Ei învaţă pînă şi la cinematograf, unde vizionează cu regularitate filme agricole.

Cînd întrebi în ce fel dobîndesc colhoznicii din Koltovka recolte mari, preşedintele Serghei Korotkov îţi răspunde cu îndreptăţită mîndrie:

— Pămîntului îi place să aibă un stăpîn priceput. Iar pentru aceasta e nevoie de cunoştinţe. Noi învăţăm cu toţii — şi conducătorii colhozului, şi colhoznicii de rînd. Fără cunoştinţe temeinice nu am fi obţinut niciodată rezultate bune.

Asta aşa e. Colhoznicii din artelul agricol „Lenin“ obţin recolte mari nu numai la porumb, ci şi la culturile de cereale. Nu e de mirare de aceea cînd vezi strălucind pe piepturile multora dintre ei stele de Eroi ai Muncii Socialiste şi felurite ordine.

E greu de descris într-un articol prietenia care s-a statornicit între colhoznicii din Koltovka şi ştiinţă. Vom spune numai că aici cursurile zootehnice de doi ani se ţin de două ori pe săptămînă. După doi ani de învăţămînt, toţi cursanţii dau examen şi obţin titlul de maiştri agricoli.

La clubul colhozului poposesc adesea lectori de la centrul raional şi de la cel regional. La bibliotecă şi la conferinţele cu cititorii au loc aici discuţii însufleţite despre broşurile citite.

Aşa învaţă în aceste zile de iarnă colhoznicii dintr-un sat al Ţării Sovietice.

„Confuzie“... neregretabilă

După cum relatează săptămînalul „Tribune“, în unele regiuni din Scoţia, unde urmează să se construiască baze americane pentru arma rachetă, locuitorii au opus rezistenţă specialiştilor americani însărcinaţi cu lucrările pregătitoare în acest scop.

Soldatul american:

— Mi se pare că scoţienii ăştia au înţeles greşit... Trebuie să zboare rachetele, nu noi!

Desen de N. CLAUDIU

În cîteva RÎNDURI

● La 15 ianuarie au avut loc în sudul Italiei demonstraţii ale muncitorilor agricoli, a căror situaţie s-a înrăutăţit foarte mult odată cu venirea iernii, cînd cei mai mulţi dintre ei au rămas fără lucru.

Mari demonstraţii au avut loc la San Nicandro (Apulia), Marineo, Agrigento (Sicilia) şi Polistena (Calabria). Participanţii la demonstraţii au cerut guvernului să apere prin măsuri legislative drepturile lor.

In oraşul Polistena a avut loc o ciocnire între demonstranţi şi poliţie, care, potrivit relatărilor ziarului „Unita“, s-a soldat cu 28 muncitori răniţi.

● Ziarul „Nida el-Vatan“ dezvăluie scopul participării secretarului de stat al Statelor Unite, Dulles, la viitoarea sesiune a Consiliului pactului de la Bagdad. Ziarul scrie că la sesiunea de la Ankara, Dulles va propune crearea de baze pentru arma atomică şi cu hidrogen, precum şi de rampe pentru rachete pe teritoriile ţărilor care fac parte din pactul de la Bagdad şi ale ţărilor care au adoptat „doctrina Eisenhower“. In afară de aceasta, Dulles intenţionează să propună lărgirea pactului de la Bagdad, prin aderarea la acest pact a Libanului şi Iordaniei.

● La 15 ianuarie a sosit la Berlin o delegaţie agricolă din Republica Populară Romînă, condusă de tov. Marin Stancu, adjunct al ministrului Agriculturii şi Silviculturii al R.P.R. Delegaţia va duce tratative cu privire la colaborarea în domeniul agriculturii între Republica Democrată Germană şi Republica Populară Romînă.

● La Cairo a fost dată publicităţii declaraţia comună cu privire la tratativele dintre preşedintele Indoneziei, Sukarno, şi preşedintele Egiptului, Nasser. Preşedintele Nasser a declarat că guvernul şi poporul Egiptului sprijină în întregime lupta guvernului şi poporului indonezian pentru eliberarea Irianului de Vest. Cei doi preşedinţi şi-au reafirmat fidelitatea faţă de principiile Conferinţei de la Bandung şi ale Cartei O.N.U. şi s-au înţeles asupra dezvoltării colaborării politice, economice şi culturale dintre cele două ţări.

● Refuzînd să renunţe la metodele învechite ale politicii colonialiste, cercurile guvernante franceze au provocat ruperea tratativelor franco-tunisiene destinate să reglementeze relaţiile dintre Franţa şi Tunisia. Intr-o şedinţă a Consiliului de Miniştri al Franţei s-a hotărît să se întrerupă aceste tratative sub pretext că în timpul luptelor din apropierea frontierei dintre Algeria şi Tunisia, insurgenţii algerieni au capturat un grup de soldaţi francezi care ar fi fost duşi pe teritoriul Tunisiei.

NEGRU pe ALB

Cunoscutul specialist american dr. von Braun a declarat că nu se vor da publicităţii nici un fel de date preliminare cu privire la încercările de lansare a satelitului american al pămîntului, deoarece savanţii americani au hotărît „mai întîi să facă oul şi abia după aceea să cotcodăcească“.

După cele întîmplate,
Hotărîrea-i înţeleaptă:
Vrea găina să se-arate
Decît oul mai deşteaptă...

Ce se petrece în Venezuela

De cîtăva vreme ziarele publică ştiri asupra evenimentelor din Venezuela, unde dictatorul Perez Jimenez se străduieşte să-şi păstreze cu orice preţ postul de preşedinte.

In noaptea de Anul Nou, o insurecţie armată a izbucnit la baza aeriană din oraşul Maracay, situat la 110 kilometri de Caracas, capitala Venezuelei. Deşi Jimenez a dat chiar a doua zi un comunicat prin care cerea rebelilor să se predea, aceştia nu s-au grăbit să-i dea ascultare. Radio Maracay a anunţat drept răspuns că insurecţia a fost declanşată nu numai de armată ci de întreg poporul Venezuelei care vrea să înlăture dictatura.

Dealtminteri, revolta de la Maracay a izbucnit 15 zile după desfăşurarea unui aşa zis plebiscit în virtutea căruia Perez Jimenez s-a proclamat ales pentru alţi cinci ani ca preşedinte. Plebiscitul a fost „organizat“ atît de perfect încît poporul era de fapt silit să-şi dea consimţămîntul la prelungirea mandatului preşedintelui. Conducătorii partidelor de opoziţie au fost fie omorîţi, fie nevoiţi să se refugieze în alte ţări din America de Sud unde au format grupuri de rezistenţă împotriva lui Jimenez. Democraţii şi membrii mişcărilor anti-imperialiste au denunţat această mascaradă a plebiscitului, organizată în pofida articolului 104 din Constituţia ţării. In diferite oraşe ale ţării au avut loc manifestaţii ale muncitorilor, studenţilor, femeilor, toate înăbuşite sîngeros de armată.

Partidul Comunist — al cărui secretar general Jesus Faria se află de peste şapte ani în închisoarea din Ciudad Bolivar — a dus o susţinută campanie de mobilizare a maselor împotriva dictaturii americane. Şi alte partide din Venezuela, ca Acţiunea Democratică sau Junta Patriotică, au organizat de asemenea numeroase adunări de protest împotriva lui Jimenez.

Deşi comunicatele guvernamentale — difuzate ulterior de cîteva ori pe zi

— pretindeau că răscoala a fost înăbuşită, şi că principalii ei conducători s-au refugiat la Baranquilla (Columbia), ştirile sosite din Maracay, centrul răscoalei, au vestit că detaşamente de marină care participă de asemenea la răscoală au ocupat oraşul Valencia, la sud de Caracas.

Criticile ce se aduc regimului lui Jimenez se bazează pe faptul că el a pus la mezat bogăţiile ţării şi că a suprimat libertăţile politice. Intr-adevăr, totalul investiţiilor americane în industria petroliferă americană se ridică la circa 3 miliarde dolari. Monopolurile petrolifere cîştigă din vînzarea petrolului aproximativ 370 la sută. Acesta este dealtminteri motivul pentru care cercurile oficiale americane urmăresc cu „îngrijorare“ situaţia din Venezuela.

Intre timp, sosesc noi şi noi ştiri despre demonstraţiile de protest împotriva dictatorului, Jimenez. In oraşul Caracas a fost introdusă starea de asediu, care blindate patrulează pe străzi, circulaţia populaţiei este aproape interzisă, cursurile universităţilor suspendate. Deruta în care se află Jimenez se caracterizează şi prin încercarea — care a dat dealtminteri greş — de remaniere a guvernului. Numit ministru al apărării, generalul Fernandez a fost arestat după o săptămînă, bănuit fiind că intenţionează să instaleze la conducerea ţării o juntă militară.

Deşi reprimă cu cruzime manifestaţiile de protest, deşi a ordonat arestarea a peste 3.000 de persoane bănuite că ar simpatiza cu insurgenţii, Jimenez al cărui regim este urît de poporul Venezuelei nu poate nici pe departe afirma — aşa cum pretinde în comunicate — că este „stăpîn pe situaţie“.

S. L.

Note din călătoria în R. P. Polonă (I)

LA VARŞOVIA

Acceleratul care m-a adus la Varşovia a sosit la o oră tîrzie, cînd oraşul se cufundase de-a binelea în tăcere. Era o noapte minunată de toamnă, cu cerul limpede, plin de stele. Clădirile cu multe etaje şi străzile largi şi drepte, luminate ca ziua, mi-au dat din capul locului sentimentul că mă aflu într-un mare oraş, despre care ştiam că a strălucit, a suferit cumplite dezastre şi pînă la urmă şi-a ridicat falnic fruntea, în soarele libertăţii.

...Dimineaţă de octombrie. Am plecat pe jos, apoi cu un turism elegant, fabricat în uzinele Poloniei de azi, şi am colindat ore întregi oraşul-erou, aşezat pe malurile Vistulei cu unde azurii.

Ceea ce mi-a atras atenţia în mod deosebit au fost construcţiile noi, ridicate în cartierele Wola, Zeran, Tarówek, Bielnay; în cartierul industrial Sluzewiec, în cele de locuinţe din Praga şi Grochów, Kolo sau Ochota. Mi s-a spus că inginerii constructori şi conducătorii lucrărilor de prefabricate luptă să realizeze locuinţe cît mai ieftine, mai bune şi mai frumoase.

În cartierul Wierzbno am văzut clădiri de diferite culori: roz, verde, alb, ceea ce încîntă cu adevărat ochii vizitatorilor. Aici se află un mare şantier de locuinţe pentru 18.000 de locuitori. Pînă la sfîrşitul anului trecut, au fost construite peste 6.000 de locuinţe, după proiectele arhitectei Zofia Falinsowa, adeptă a culorilor saturate, vii.

Privind din cartierul Praga, am văzut desluşit clădirea în stil gotic a Catedralei Sf. Ion, casele din Piaţa Palatului şi coloana lui Zygmunt, silueta bisericii Sf. Ana, casele roze din cartierul Marienszlat şi tot atît de minunate clădirile de pe strada Krakowskie Przedmiescie. Mai departe mi-a apărut nespus de frumos Palatul Culturii şi Ştiinţei, pe care poporul sovietic eliberator l-a dăruit poporului frate polonez. Palatul acesta depăşeşte ca mărime şi măreţie arhitectonică toate aşteptările. El este socotit pe drept cuvînt cea mai frumoasă clădire a Varşoviei. În vîrful turnului Palatului, care se ridică cu mult deasupra tuturor clădirilor din Varşovia, a fost instalată antena staţiei de televiziune.

Nu pot fi uitate nici locuinţele din cartierul „Marszalkowska“ (M.D.M.) construite din piatră albă; nici cele din cartierul Wierzbno — clădiri masive ce formează un grup compact; nici casele mai mici, locuinţe individuale, ridicate în vecinătatea unor grădini şi parcuri cu arbori bătrîni, ale căror frunze îngălbenite le dădeau atunci, în octombrie, un farmec deosebit.

Trecînd Vistula pe podul Poniatovski, din cartierul Praga în Oraşul Vechi, am intrat după un timp în cartierul Mokatov, unde mai sînt încă dărîmături şi locuri virane.

Noul meu prieten Marian Domeratchi — şoferul ziarului Klopsca Droga, un om nespus de politicos — a oprit maşina, arătîndu-mi întristat locul unde a fost casa lui, dărîmată la bombardamentul sălbatic al hitleriştilor.

— Asta e şcoala nouă a cartierului nostru — a adăugat el. A fost ridicată pe locul celei vechi în care am învăţat şi eu, m-a informat tov. Domeratchi, în timp ce în ochii lui buni desluşeam lumini de nespusă bucurie.

Omul era emoţionat. Işi adusese aminte de locurile sfinte ale copilăriei.

Şi aici, în cartierul Mokatov, unde au fost ridicate multe construcţii, biruie viaţa nouă. Am văzut două copiliţe cu cosiţa galbenă, mătăsoasă, prinsă în panglicuţe roşii, dîndu-se jos dintr-un taxi şi intrînd vesele într-o casă nouă, — casa părinţilor lor, muncitori la o fabrică din Varşovia. Poate că fetiţele acestea nu ştiu că aici, cu 13 ani în urmă, locuitorii oraşului-erou au dat lupte crîncene cu duşmanii care le cotropiseră ţara şi care voiau să sugrume rîsul zglobiu la care şi copiii Varşoviei aveau dreptul, ca toţi copiii lumii. Şi mult m-a bucurat cînd am aflat că copiii din Varşovia, mulţi la număr, au dat şi ei ajutor în lupta împotriva hitleriştilor, activînd ca oameni de legătură.

Blocuri noi, pe Aleea Jerozdimskie, una din principalele străzi ale Varşoviei.

...Am trecut prin aceste locuri, unde cu 13 ani în urmă, în august-septembrie 1944, locuitorii Varşoviei — vîrstnici, flăcăi şi fete — au luptat eroic, apărînd fiecare stradă, fiecare colţişor, fiecare casă. Şi cu toată lipsa unui armament modern, ei au rezistat pe aleea Jerozdimskie, blocînd hitleriştilor în tot timpul insurecţiei intrarea pe podul Poniatovschi, de pe Vistula cu apele ei învolburate, mînioase şi ele în acele zile grele pentru poporul polonez.

Am aflat că în timpul insurecţiei tineretul din Armata Ţării (A.K.), detaşamentele Armatei Populare (A.L.) şi alte formaţii, venind în ajutorul Varşoviei, şi-au vărsat aici sîngele în lupte crîncene, murind pe malurile Vistulei pentru libertatea de azi a patriei lor iubite. Pe ruinele de atunci, timp de 13 ani încoace, a fost ridicată noua Varşovie, cu cartiere noi, cu numeroase fabrici şi uzine care alături de celelalte formează industria grea a ţării, baza dezvoltării întregii industrii şi economii naţionale poloneze.

...Centrul Varşoviei. Pe străzile largi şi curate vezi zilnic furnicar de oameni ordonaţi, liniştiţi şi totuşi foarte veseli. Dimineaţa, de pildă, vezi pe cei ce se grăbesc să meargă la serviciu aşteptînd aşezaţi la rînd tramvaiul sau autobuzul; după-amiază, pe cei care se întorc de la treabă, iar seara, pe cei care se îndreaptă spre teatre, cinematografe, restaurante şi cafenele. ...Văd şi acum una din cafenelele Varşoviei unde se servesc prăjituri şi cafele bune şi unde concertează zilnic, de la ora 5 după-amiază şi pînă la 10 seara, un pianist iscusit, care nu uită să delecteze publicul consumator şi cu un vals de Chopin.

Varşovienii, ca toţi ceilalţi polonezi, mîndri de tot ce braţul şi mintea lor au ridicat în 13 ani de la dobîndirea libertăţii, obişnuiesc să zică: „Am construit, construim, vom construi“. Aceste cuvinte exprimă însăşi esenţa vieţii Varşoviei.

In următorii ani, ca primă problemă se pune printre altele reconstrucţia în continuare a centrului Varşoviei. Aici, pe strada Krneza, se vor ridica blocuri înalte cu 5—6—7 etaje. Pe strada Brako, lîngă Casa Centrală a Copilului, va fi construit un bloc cu 20 de etaje, iar în jurul Pieţii Teatrului, de-a lungul Traseului Răsărit-Apus, va fi construit un nou cartier de locuinţe pentru oamenii muncii şi va fi terminată măreaţa construcţie a Teatrului Mare.

Cînd spun Varşovia, se cuprinde în acest cuvînt un capitol din istoria atît de zbuciumată a ţării prietene care a cunoscut şi dezastrul şi biruinţa.

Din tot ce am văzut că s-a înfăptuit în acest oraş-erou mi-am dat lesne seama că varşovienii, fără a uita de suferinţele îndurate, muncesc şi luptă neobosiţi pentru ca oraşul pe care l-au apărat cu sîngele lor să devină în anii puterii populare un mare centru al culturii şi civilizaţiei europene

RADU SANDU

Pentru reducerea preţului de cost la produsele animale

(Urmare din pag. 1)

să şi vîndă 5.000 tone de porumb altor întreprinderi. Pe aceeaşi linie pozitivă s-a mers în anul 1957 şi în privinţa asigurării furajelor de siloz, însilozîndu-se peste 27.000 tone, adică o cantitate egală cu cea care se însilozase în toţi anii din urmă. La finuri însă problema n-a fost rezolvată. Cauza? Nu s-au luat măsuri pentru cultivarea unor suprafeţe cu culturi perene, sau, acolo unde au fost cultivate asemenea suprafeţe, producţiile obţinute au fost mici, deoarece în acest scop au fost folosite terenurile cele mai proaste. Pe de altă parte, nu s-a trecut nici la înlocuirea în parte a acestui furaj cu alte furaje, recomandate de noile cuceriri ale ştiinţei şi practicii.

Cît priveşte adăposturile, trebuie să arătăm că în cele mai multe gospodării acestea fiind vechi necesitau reparaţii şi îngrijiri permanente, care nu s-au făcut şi din această cauză grajdurile au devenit necorespunzătoare. Rezultatul? Obţinerea unei productivităţi scăzute pe cap de animal, precum şi posibilitatea îmbolnăvirii şi a bîntuirii unor epizootii. O mare greutate o constituie şi faptul că grajdurile existente sînt foarte dispersate, îngrijirile animalelor necesitînd existenţa unui personal mai numeros, necalificat şi care, pe lîngă faptul că nu realizează producţia planificată, încarcă preţul de cost al produselor prin cheltuieli suplimentare la fondul de salarii. Tot la gospodăria Romaneşti, unde cele 8 grajduri sînt risipite în cinci locuri, un îngrijitor are în primire numai 17-18 capete de tineret taurin, în loc de 25 cît prevede norma.

Gospodăriile agricole de stat din regiunea Craiova au posibilitatea să şi realizeze sarcinile ce le revin pe linia sporirii producţiei animale şi reducerii preţului de cost la produsele obţinute. Trebuie numai ca această posibilitate să fie transformată în realitate. Cultivînd suprafeţe mai mari cu plante de siloz şi lucerna, folosind raţional produsele secundare ale agriculturii cum ar fi paiele, cocenii, pleava, reziduurile de la grădinile de legume, extinzînd terenurile cultivate cu porumb etc. gospodăriile îşi vor asigura o bază furajeră proprie, ceea ce constituie o condiţie esenţială pentru sporirea producţiei şi reducerea cheltuielilor. Totodată, e bine să fie folosite pe scară mai largă toate metodele înaintate în alimentare şi îngrijire cum ar fi introducerea antibioticelor şi furajelor biofermentate. Paralel cu aceasta, conducerile unităţilor vor trebui să folosească cu mai multă iniţiativă resursele locale de materiale de construcţie pentru a repara grajdurile existente şi a ridica altele noi, care să asigure condiţiile cerute pentru o bună îngrijire şi adăpostire a animalelor. Numai în acest fel, gospodăriile agricole de stat din regiunea Craiova vor putea produce şi mult şi ieftin, contribuind prin aceasta la rezolvarea unei probleme spre care se îndreaptă toate eforturile statului nostru democrat-popular: ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Buletin meteorologic
pentru zilele de 22, 23 şi 24 ianuarie

Vremea se menţine umedă. Cer mai mult acoperit şi vor cădea precipitaţii sub formă de lapoviţă şi ninsoare în jumătatea de nord a ţării, iar în sud sub formă de ploaie şi lapoviţă. Vîntul va sufla potrivit cu intensificări temporare. Temperatura aerului în uşoară scădere. Minimele vor oscila între 0 şi minus 6 grade, iar maximele între minus 2 şi plus 4 grade.

Solul va fi îngheţat la suprafaţă în cea mai mare parte a teritoriului ţării, cu excepţia cîmpiei din sudul şi vestul ţării unde va fi dezgheţ uşor în cursul zilei.

„AGRICULTURA NOUĂ“, organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, Apare bisăptămînal, Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1 Bucureşti, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin“.